

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

20 augusti 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 294/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2018/C 294/02	Mål C-203/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Dirk Andres, i egenskap av konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs, mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland (Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)	2
2018/C 294/03	Mål C-208/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Dirk Andres (konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs), Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)	3

2018/C 294/04	Mål C-209/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG, Europeiska kommissionen (Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)	4
2018/C 294/05	Mål C-219/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland (Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)	5
2018/C 294/06	Mål C-451/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom – Förenade konungadömet) – MB mot Secretary of State for Work and Pensions (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 79/7/EEG — Likabehandling av män och kvinnor i fråga om social trygghet — Nationellt system för allmän pension — Villkor för erkännande av könskorrigering — Nationella bestämmelser som ställer som villkor för erkännande att ett äktenskap som ingåtts före könskorrigeringen ska upplösas — Vägran att bevilja allmän ålderspension för en person som genomgått könskorrigering från och med tidpunkten för pensionsåldern för personer av detta förvärvade kön — Direkt diskriminering på grund av kön)	5
2018/C 294/07	Mål C-564/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Puma SE (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.5 — Artikel 76 — Invändningsförfarande — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 19 — Regel 50.1 — Förekomst av tidigare beslut från Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i vilka det slås fast att det äldre varumärket är känt — Principen om god förvaltningssed — Beaktande av dessa beslut vid senare invändningsförfaranden — Motiveringsskyldighet — EUIPO:s överklagandenämnders processuella skyldigheter)	6
2018/C 294/08	Mål C-635/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 28 juni 2018 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Bestämning av föremålet för talan — Finansiell stöd avseende fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) — Transportsektorn för perioden 2014 – 2020 — Ansökningsomgångar — Genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea) — E-postmeddelande genom vilket klaganden underrättades om att dess förslag inte godtagits — Ett senare antaget beslut av Europeiska kommissionen genom vilket förteckningen över utvalda förslag fastställdes — Effektivt domstolsskydd)	7
2018/C 294/09	Mål C-2/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – Instituto Nacional de la Seguridad Social mot Jesús Crespo Rey (Begäran om förhandsavgörande — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EG) nr 883/2004 — Bilaga XI, rubriken "Spanien", punkt 2 — Ålderspension — Beräkningsmetod — Det teoretiska beloppet — Tillämpligt avgiftsunderlag — Specialkonvention — Val av avgiftsunderlag — Nationell lagstiftning som föreskriver att arbetstagaren ska göra inbetalningar på grundval av det lägsta avgiftsunderlaget)	7
2018/C 294/10	Mål C-57/17: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Spanien) – Eva Soraya Checa Honrado mot Fondo de Garantía Salarial (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 2008/94/EG — Artikel 3 första stycket — Betalning som säkerställs av garantiinstitutionen — Avgångsvederlag när anställningsförhållandet upphör — Förflyttning till en annan arbetsplats vilket innebär att arbetstagaren tvingas att byta bosättningsort — Ändring av en väsentlig del av anställningsavtalet — Arbetstagarens uppsägning av anställningen — Likhetsprincipen och principen om icke-diskriminering)	8

2018/C 294/11	Mål C-90/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Turbogás Productora Energética SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 21.5 tredje stycket — Enhet som producerar el för eget bruk — Små elproducenter — Artikel 14.1 a — Energiprodukter som används för att framställa elektricitet — Skyldighet att medge skattebefrielse)	9
2018/C 294/12	Mål C-230/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från l'Østre Landsret – Danmark) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn mot Udlændingestyrelsen (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21.1 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Rätt för en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare att uppehålla sig i den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare — Denna familjemedlems inresa på den berörda medlemsstatens territorium efter det att unionsmedborgaren återvänt till denna medlemsstat)	9
2018/C 294/13	Mål C-246/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – Ibrahima Diallo mot Belgiska staten (Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 10.1 — Ansökan om uppehållskort för familjemedlemmar till en unionsmedborgare — Utfärdande — Frist — Antagande och delgivning av beslutet — Konsekvenser av att sexmånadersfristen inte har iakttagits — Medlemsstaternas processuella autonomi — Effektivitetsprincipen)	10
2018/C 294/14	Mål C-364/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Varna – Bulgarien) – "Varna Holideis" EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Leverans av fast egendom som ägt rum före Republiken Bulgariens anslutning till Europeiska unionen — Köpehandlingen har ogiltigförklarats efter anslutningen — Skyldighet att justera det ursprungliga avdraget — Tolkning — Domstolens behörighet)	11
2018/C 294/15	Mål C-459/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) mot Ministre de l'Action et des Comptes publics (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Rätt till avdrag för ingående skatt — Materiella villkor för avdragsrätten — Faktisk leverans av varor)	11
2018/C 294/16	Mål C-512/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Polen) – Förfarandet anhängiggjort av HR (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 8.1 — Barnets hemvist — Spädbarn — Avgörande omständigheter för att fastställa barnets hemvist)	12
2018/C 294/17	Mål C-731/17 P: Överklagande ingett den 23 december 2017 av Nap Innova Hoteles, S.L. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 4 december 2017 i mål T-522/17, Nap Innova Hoteles mot SRB	13
2018/C 294/18	Mål C-118/18: Överklagande ingett den 14 februari 2018 av Hochmann Marketing GmbH, tidigare Bittorrent Marketing GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 12 december 2017 i mål T-771/15, Hochmann Marketing mot EUIPO	13
2018/C 294/19	Mål C-318/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 11 maj 2018 – Oracle Belgium BVBA mot Belgische Staat	14
2018/C 294/20	Mål C-331/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Republiken Slovakien) den 22 maj 2018 – TE mot Pohotovosť s.r.o.	15

2018/C 294/21	Mål C-341/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 24 maj 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot J. m.fl.	16
2018/C 294/22	Mål C-344/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Gent (Belgien) den 25 maj 2018 – ISS Facility Services NV mot Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	Mål C-348/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 maj 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	Mål C-349/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrederegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	Mål C-350/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrederegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	Mål C-351/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrederegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	Mål C-354/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Bacău (Rumänien) den 30 maj 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu mot SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	Mål C-355/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 – Barbara Rust-Hackner mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	Mål C-356/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 – Christian Gmoser mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	Mål C-357/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 – Bettina Plackner mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	Mål C-359/18 P: Överklagande ingett den 1 juni 2018 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 mars 2018 i mål T-80/16, Shire Pharmaceuticals Ireland mot EMA	23
2018/C 294/32	Mål C-364/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 4 juni 2018 – Eni SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	Mål C-365/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 4 juni 2018 – Shell Italia E & P SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.	25
2018/C 294/34	Mål C-366/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Madrid (Spanien) den 5 juni 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero mot UTE Luz Madrid Centro (tillfälligt konsortium bestående av bolagen SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. och Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	Mål C-367/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 4 juni 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (i egenskap av arvinge till Lucía Sánchez de la Peña) mot Administración del Estado	26
2018/C 294/36	Mål C-373/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) den 7 juni 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas mot Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	Mål C-377/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 maj 2018 – Brottmål mot AH, PB, CX, KM och PH	27
2018/C 294/38	Mål C-380/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot E.P.	28
2018/C 294/39	Mål C-381/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – G.S.mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	Mål C-382/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – V.G. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	Mål C-383/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Distriktsdomstolen Lublin-Wschód i Lublin, med säte i Świdnik Polen) den 11 juni 2018 – Lexitor Sp. z o.o mot Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med säte i Gdynia, Santander Consumer Bank SA med säte i Wrocław, mBank SA med säte i Warszawa	30
2018/C 294/42	Mål C-385/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 juni 2018 – Arriva Italia Srl m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	Mål C-386/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 juni 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	Mål C-387/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 12 juni 2018 – Delfarma Sp. z o.o. mot Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	Mål C-389/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 13 juni 2018 – Brussels Securities SA mot État belge	32
2018/C 294/46	Mål C-397/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 15 juni 2018 – Ana María Páez Juárez mot Nobel Plastiques Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	Mål C-398/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 15 juni 2018 – Antonio Bocero Torrico mot Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	Mål C-399/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederländerna) den 18 juni 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV mot Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	Mål C-401/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Praze (Republiken Tjeckien) den 18 juni 2018 – Herst, s.r.o. mot Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	Mål C-403/18 P: Överklagande ingett den 14 juni 2018 av Alcogroup och Alcodis av den dom som tribunalen (åttonde avdelning) meddelade den 10 april 2018 i mål T-274/15, Alcogroup och Alcodis mot kommissionen	37
2018/C 294/51	Mål C-407/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Višje sodišče v Mariboru (Slovenien) den 21 juni 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar mot Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	Mål C-440/18 P: Överklagande ingett den 4 juli 2018 av Vereins Deutsche Sprache e.V. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 april 2018 i mål T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V mot Europeiska kommissionen	38
2018/C 294/53	Mål C-443/18: Talan väckt den 4 juli 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	39

Tribunalen

2018/C 294/54	Förenade målen T-379/10 RENV och T-381/10 RENV: Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Franska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Vissa enheters deltagande i den konkurrensbegränsande samverkan — Ny granskning av befintlig bevisning)	41
---------------	--	----

2018/C 294/55	Mål T-222/14 RENV: Tribunalens dom av den 4 juli 2018 – Deluxe Entertainment Services Group mot EUIPO (deluxe) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket deluxe — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))	42
2018/C 294/56	Mål T-616/15: Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Transtec mot kommissionen (EUF — AVS-länder — Cotonou-avtalet — Program till stöd för kulturinitiativ i afrikanska länder med portugisiska som officiellt språk — Belopp som kommissionen har betalat till den enhet som ansvarar för det finansiella genomförandet av programmet i Guinea-Bissau — Återkrav efter en finansiell revision — Skuldavräkning — Proportionalitet — Obehörig vinst — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar) . . .	42
2018/C 294/57	Mål T-88/17: Talan väckt den 5 juli 2018 – Spanien mot kommissionen (Ejflu — Det sista genomförandeåret för Ejflus programperiod 2007 – 2013 — Avslutande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalande organ — Beslut om att ett visst belopp inte kan återanvändas inom ramen för programmet för landsbygdsutveckling i den autonoma regionen Extremadura — Beräkningsmetod — Artikel 69.5b i förordning (EG) nr 1698/2005 — Berättigade förväntningar) . .	43
2018/C 294/58	Mål T-98/17: Tribunalens dom av den 30 maj 2018 – RT mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Sjukledighet — Artikel 59.1 i tjänsteföreskrifterna — Interna bestämmelser om läkarundersökningar i samband med frånvaro från arbetet på grund av sjukdom och undersökningar med jämna mellanrum av person som begär invaliditetsersättning — Läkarintyg — Läkarens underskrift och stämpel saknas — Fjärrkonsultation av läkare via internet — Godtas inte)	44
2018/C 294/59	Mål T-218/17: Tribunalens dom av den 29 juni 2018 – HF mot parlamentet (Personalmål — Kontraktsanställda — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommittén avseende mobbning och förebyggande av mobbning — Avslag på begäran om bistånd — Rätten att bli hörd — Kontradiktoriska principen — Uttalandet från den rådgivande kommittén och protokollen från förhandlingen lämnades inte ut — Det administrativa förfarandets längd — Skälig frist)	45
2018/C 294/60	Förenade målen T-402/17 och T-403/17: Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Vienna International Hotelmanagement mot EUIPO (Vienna House och VIENNA HOUSE) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Vienna House och figurmärket VIENNA HOUSE — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Beskrivande karaktär saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001))	45
2018/C 294/61	Mål T-322/18: Talan väckt den 23 maj 2018 – García Ruiz mot parlamentet	46
2018/C 294/62	Mål T-341/18: Talan väckt den 31 maj 2018 – NEC Corporation mot kommissionen	47
2018/C 294/63	Mål T-342/18: Talan väckt den 30 maj 2018 – Nichicon Corporation mot kommissionen	48
2018/C 294/64	Mål T-343/18: Talan väckt den 3 juni 2018 – Tokin Corporation mot kommissionen	50
2018/C 294/65	Mål T-344/18: Talan väckt den 4 juni 2018 – Rubycon och Rubycon Holdings mot kommissionen .	51
2018/C 294/66	Mål T-351/18: Talan väckt den 5 juni 2018 – Ukrselhosprom PCF och Versobank mot ECB	51
2018/C 294/67	Mål T-363/18: Talan väckt den 5 juni 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation mot kommissionen .	52
2018/C 294/68	Mål T-380/18: Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Intas Pharmaceuticals mot EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	Mål T-383/18: Överklagande ingett den 26 juni 2018 – Sta*Ware EDV Beratung mot EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	Mål T-386/18: Talan väckt den 27 juni 2018 – Iccrea Banca mot kommissionen och SRB	56
2018/C 294/71	Mål T-393/18: Talan väckt den 28 juni 2018 – Mellifera mot kommissionen	57
2018/C 294/72	Mål T-399/18: Överklagande ingett den 27 juni 2018 – TrekStor mot EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	Mål T-404/18: Överklagande ingett den 2 juli 2018 – Zhadanov mot EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	Mål T-405/18: Talan väckt den 3 juli 2018 – Holmer Dahl mot SRB	59
2018/C 294/75	Mål T-412/18: Överklagande ingett den 2 juli 2018 – mobile.de mot EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost "Rezon" (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	Mål T-413/18: Talan väckt den 4 juli 2018 – Portigon mot SRB	61
2018/C 294/77	Mål T-415/18: Talan väckt den 4 juli 2018 – Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen	62
2018/C 294/78	Mål T-421/18: Överklagande ingett den 10 juli 2018 – Bauer Radio mot EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	Mål T-423/18: Överklagande ingett den 6 juli 2018 – Fissler mot EUIPO (vita)	64

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 294/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 285, 13.8.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 276, 6.8.2018

EUT C 268, 30.7.2018

EUT C 259, 23.7.2018

EUT C 249, 16.7.2018

EUT C 240, 9.7.2018

EUT C 231, 2.7.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Dirk Andres, i egenskap av konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs, mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-203/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)

(2018/C 294/02)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Dirk Andres, i egenskap av konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs (ombud: W. Niemann, S. Geringhoff, Rechtsanwalt och P. Dodos, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, T. Maxian Rusche och K. Blanck-Putz), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Domslut

- 1) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Punkterna 2 och 3 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 4 februari 2016, Heitkamp BauHolding/kommissionen (T-287/11, EU:T:2016:60) ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel" ogiltigförklaras.
- 4) Europeiska kommissionen ska, förutom att bära sina rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som Dirk Andres orsakats, i egenskap av konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs, såväl i första instans som i målet om överklagande.

5) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.06.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Dirk Andres (konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs), Europeiska kommissionen

(Mål C-208/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)

(2018/C 294/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz,)

Övriga parter i målet: Dirk Andres (konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs) (ombud: W. Niemann, S. Geringhoff, och P. Dodos, Rechtsanwälte), Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, T. Maxian Rusche och K. Blanck-Putz)

Domslut

- 1) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Punkterna 2 och 3 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 4 februari 2016, Heitkamp BauHolding/kommissionen (T-287/11, EU:T:2016:60) ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel" ogiltigförklaras.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sin rättegångskostnad i samband med förfarandet i första instans och i målet om överklagande, samt ersätta de rättegångskostnader som Förbundsrepubliken Tyskland har ådragit sig i samband med målet om överklagande och de rättegångskostnader som Dirk Andres, i egenskap av konkursförvaltare i Heitkamp BauHolding GmbH:s konkurs, ådragit sig i samband med förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG, Europeiska kommissionen

(Mål C-209/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)

(2018/C 294/04)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Övriga parter i målet: Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG (ombud: M. Schweda, M. Knebelberger och F. Loose, Rechtsanwälte), Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, T. Maxian Rusche och K. Blanck-Putz)

Domslut

- 1) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Punkterna 2 och 3 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 4 februari 2016, GFKL Financial Services mot kommissionen (T-620/11, EU:T:2016:59) ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel" ogiltigförklaras.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sin rättegångskostnad i samband med förfarandet i första instans och i målet om överklagande, samt ersätta de rättegångskostnader som Förbundsrepubliken Tyskland har ådragit sig i samband med målet om överklagande och de rättegångskostnader som Lowell Financial Services GmbH ådragit sig i samband med förfarandet i första instans.
- 5) Lowell Financial Services GmbH ska bära sin rättegångskostnad i samband med målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-219/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Tyska skattebestämmelser om överföring av underskott till framtida beskattningsår ("Sanierungsklausel") — Beslut om att förklara stödordningen oförenlig med den inre marknaden — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret personligen berörd — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet statligt stöd — Selektivitetskriteriet — Fastställande av referensramen — Rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna)

(2018/C 294/05)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Lowell Financial Services GmbH, tidigare GFKL Financial Services AG (ombud: M Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger och F. Loose, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, T. Maxian Rusche och K. Blanck-Putz), Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

- 1) Anslutningsöverklagandet ogillas.
- 2) Punkterna 2 och 3 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 4 februari 2016, GFKL Financial Services mot kommissionen (T-620/11, EU:T:2016:59) ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel" ogiltigförklaras.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sin rättegångskostnad samt ersätta de rättegångskostnader som Lowell Financial Services GmbH ådragit sig i samband med förfarandet i första instans och i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 26 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court of the United Kingdom – Förenade konungadömet) – MB mot Secretary of State for Work and Pensions

(Mål C-451/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 79/7/EEG — Likabehandling av män och kvinnor i fråga om social trygghet — Nationellt system för allmän pension — Villkor för erkännande av könskorrigering — Nationella bestämmelser som ställer som villkor för erkännande att ett äktenskap som ingåtts före könskorrigeringen ska upplösas — Vägran att bevilja allmän ålderspension för en person som genomgått könskorrigering från och med tidpunkten för pensionsåldern för personer av detta förvärvade kön — Direkt diskriminering på grund av kön)

(2018/C 294/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MB

Motpart: Secretary of State for Work and Pensions

Domslut

Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet, och i synnerhet artikel 4.1 första strecksatsen jämförd med artiklarna 3.1 a tredje strecksatsen och artikel 7.1 a häri, ska tolkas på så sätt att direktivet utgör hinder för nationella bestämmelser som kräver att en person som har genomgått könskorrigering inte bara ska uppfylla fysiska, sociala och psykologiska kriterier, utan även att vederbörande inte får vara gift med en person av det kön som vederbörande har förvärvat efter könskorrigeringen, för att kunna göra anspråk på en allmän ålderspension från och med tidpunkten för den lagstadgade pensionsåldern för personer av detta förvärvade kön.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 juni 2018 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Puma SE

(Mål C-564/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.5 — Artikel 76 — Invändningsförfarande — Relativa registreringshinder — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 19 — Regel 50.1 — Förekomst av tidigare beslut från Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) i vilka det slås fast att det äldre varumärket är känt — Principen om god förvaltningssed — Beaktande av dessa beslut vid senare invändningsförfaranden — Motiveringsskyldighet — EUIPO:s överklagandenämnders processuella skyldigheter)

(2018/C 294/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: D. Botis och D. Hanf)

Övrig part i målet: Puma SE (ombud: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 28 juni 2018 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV mot Europeiska kommissionen

(Mål C-635/16) ⁽¹⁾

(Överklagande — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till prövning — Bestämning av föremålet för talan — Finansiellt stöd avseende fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) — Transportsektorn för perioden 2014 – 2020 — Ansökningsomgångar — Genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea) — E-postmeddelande genom vilket klaganden underrättades om att dess förslag inte godtagits — Ett senare antaget beslut av Europeiska kommissionen genom vilket förteckningen över utvalda förslag fastställdes — Effektivt domstolsskydd)

(2018/C 294/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (ombud: Y. de Vries, advocaat)

Motpart: Europeiska kommissionen

Domslut

- 1) Tribunalens beslut av den 11 oktober 2016, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen (T-564/15, EU:T:2016:611) upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 70, 6.3.2017.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Spanien) – Instituto Nacional de la Seguridad Social mot Jesús Crespo Rey

(Mål C-2/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Förordning (EG) nr 883/2004 — Bilaga XI, rubriken ”Spanien”, punkt 2 — Ålderspension — Beräkningsmetod — Det teoretiska beloppet — Tillämpligt avgiftsunderlag — Specialkonvention — Val av avgiftsunderlag — Nationell lagstiftning som föreskriver att arbetstagaren ska göra inbetalningar på grundval av det lägsta avgiftsunderlaget)

(2018/C 294/09)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Motpart: Jesús Crespo Rey

Ytterligare deltagare i rättegången: Tesorería General de la Seguridad Social

Domslut

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, vilket undertecknades i Luxemburg den 21 juni 1999, ska tolkas så, att det utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den som är i fråga i det nationella målet, vilken föreskriver att en migrerande arbetstagare som har skrivit under en specialkonvention inom ramen för denna medlemsstats socialförsäkringssystem ska betala in avgifter på grundval av det lägsta avgiftsunderlaget, vilket innebär att den behöriga myndigheten i nämnda medlemsstat, vid beräkningen av arbetstagarens teoretiska ålderspension, jämför den period under vilken denna konvention är tillämplig med en period som fullgjorts i medlemsstaten och vid beräkningen endast beaktar de avgifter som nämnda arbetstagare betalat in enligt denna konvention, trots att arbetstagaren, innan vederbörande utnyttjade sin rätt till fri rörlighet, betalade in avgifter i medlemsstaten på grundval av högre avgiftsunderlag än det lägsta avgiftsunderlaget, och trots att en bofast arbetstagare som inte använt sig av sin rätt till fri rörlighet och som skrivit under en sådan konvention kan välja att betala avgifter på grundval av avgiftsunderlag som är högre än det lägsta avgiftsunderlaget.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Spanien) – Eva Soraya Checa Honrado mot Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-57/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 2008/94/EG — Artikel 3 första stycket — Betalning som säkerställs av garantiinstitutionen — Avgångsvederlag när anställningsförhållandet upphör — Förflyttning till en annan arbetsplats vilket innebär att arbetstagaren tvingas att byta bosättningsort — Ändring av en väsentlig del av anställningsavtalet — Arbetstagarens uppsägning av anställningen — Likhetsprincipen och principen om icke-diskriminering)

(2018/C 294/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eva Soraya Checa Honrado

Motpart: Fondo de Garantía Salarial

Domslut

Artikel 3 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens ska tolkas så, att om viss lagstadgad ersättning som utgår när ett anställningsavtal upphör på arbetstagarens begäran och när en uppsägning är sakligt grundad, såsom den ersättning som den hänskjutande domstolen hänför sig till, enligt den berörda nationella lagstiftningen omfattas av begreppet ”avgångsvederlag när anställningsförhållandet upphör”, i den bestämmelsens mening, ska begreppet även anses omfatta lagstadgad ersättning som utgår när ett anställningsavtal upphör på arbetstagarens begäran på grund av arbetsgivarens beslut att förflytta arbetstagaren till en annan arbetsplats som innebär att arbetstagaren tvingas byta bosättningsort.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Turbogás Produtora Energética SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-90/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 21.5 tredje stycket — Enhet som producerar el för eget bruk — Små elproducenter — Artikel 14.1 a — Energiprodukter som används för att framställa elektricitet — Skyldighet att medge skattebefrielse)

(2018/C 294/11)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Turbogás Produtora Energética SA

Svarande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artikel 21.5 tredje stycket och artikel 14.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att en enhet, såsom den i det nationella målet, som producerar el för eget bruk – oavsett dess storlek och oavsett vilken ekonomisk verksamhet som är dess huvudverksamhet – ska anses vara en ”distributör” i den mening som avses i den första av dessa bestämmelser, vars elförbrukning inom ramen för elproduktionen dock omfattas av det obligatoriska undantaget enligt artikel 14.1 a.

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn mot Udlændingestyrelsen

(Mål C-230/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Artikel 21.1 FEUF — Direktiv 2004/38/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Rätt för en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare att uppehålla sig i den medlemsstat där unionsmedborgaren är medborgare — Denna familjemedlems inresa på den berörda medlemsstatens territorium efter det att unionsmedborgaren återvänt till denna medlemsstat)

(2018/C 294/12)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Motpart: Udlændingestyrelsen

Domslut

Artikel 21.1 FEUF ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken en tredjelandsmedborgare – som är familjemedlem till en unionsmedborgare, som är medborgare i denna medlemsstat och som har återvänt till medlemsstaten efter det att han eller hon, med stöd av och i enlighet med unionsrätten, har utövat sin rätt till fri rörlighet och vistats i en annan medlemsstat – nekas en härledd uppehållsrätt enligt unionsrätten, om familjemedlemmen till den berörda unionsmedborgaren inte inreste till unionsmedborgarens ursprungsmedlemsstat eller inte ingav en ansökan om EU-uppehållskort "som en naturlig följd" av att unionsmedborgaren återvände till denna medlemsstat, förutsatt att det enligt en sådan reglering krävs att det, inom ramen för en helhetsbedömning, tas hänsyn även till andra relevanta omständigheter, särskilt de som kan visa att det familjeliv som utvecklats och befästs i den mottagande medlemsstaten inte har avslutats, trots den tid som förflutit från det att unionsmedborgaren återvände till ursprungsmedlemsstaten och till det att tredjelandsmedborgaren reste in till samma medlemsstat, och på så sätt kan motivera att den berörda familjemedlemmen beviljas en härledd uppehållsrätt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 213, 3.7.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – Ibrahima Diallo mot Belgiska staten

(Mål C-246/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 10.1 — Ansökan om uppehållskort för familjemedlemmar till en unionsmedborgare — Utfärdande — Frist — Antagande och delgivning av beslutet — Konsekvenser av att sexmånadersfristen inte har iakttagits — Medlemsstaternas processuella autonomi — Effektivitetsprincipen)

(2018/C 294/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ibrahima Diallo

Motpart: Belgiska staten

Domslut

- 1) Artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att ett beslut avseende ansökan om uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem ska antas och delges inom den sexmånadersfrist som föreskrivs i denna bestämmelse
- 2) Direktiv 2004/38 ska tolkas så, att det utgör hinder för en nationell bestämmelse såsom den i det nationella målet, enligt vilken behöriga nationella myndigheter är skyldiga att automatiskt utfärda uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem till den berörda sökanden när den sexmånadersfrist som föreskrivs i artikel 10.1 i direktiv 2004/38 har överskridits, utan att det först utretts att den sökande verkligen uppfyller de uppställda kraven för att vistas i den mottagande medlemsstaten i enlighet med unionsrätten.

- 3) Unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell rättspraxis, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som innebär att den behöriga nationella myndigheten på nytt automatiskt förfogar över hela den sexmånadersfrist som föreskrivs i artikel 10.1 i direktiv 2004/38 om ett beslut om nekat uppehållskort för familjemedlemmar till en unionsmedborgare har upphävts av domstol.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad – Varna – Bulgarien) – ”Varna Holideis” EOOD mot Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-364/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Leverans av fast egendom som ägt rum före Republikens Bulgariens anslutning till Europeiska unionen — Köpehandlingen har ogiltigförklarats efter anslutningen — Skyldighet att justera det ursprungliga avdraget — Tolkning — Domstolens behörighet)

(2018/C 294/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad – Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ”Varna Holideis” EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Domslut

Europeiska unionens domstol är inte behörig att besvara de frågor som ställts av Administrativen sad – Varna (Förvaltningsdomstolen i Varna, Bulgarien).

⁽¹⁾ EUT C 269, 14.8.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 27 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Frankrike) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) mot Ministre de l’Action et des Comptes publics

(Mål C-459/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Rätt till avdrag för ingående skatt — Materiella villkor för avdragsrätten — Faktisk leverans av varor)

(2018/C 294/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d’État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Domslut

Artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991, ska tolkas på så sätt att det, för att neka en skattskyldig person som är mottagare av en faktura rätt att dra av den mervärdesskatt som anges i fakturan, är tillräckligt att myndigheten fastställer att de transaktioner som fakturan motsvarar faktiskt inte har genomförts.

(¹) EUT C 347, 16.10.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Polen) – Förfarandet anhängiggjort av HR

(Mål C-512/17)

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 8.1 — Barnets hemvist — Spädbarn — Avgörande omständigheter för att fastställa barnets hemvist)

(2018/C 294/16)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: HR

ytterligare deltagare i rättegången: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Domslut

Artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att ett barns hemvist i den mening som avses i förordningen, motsvarar den plats som enligt omständigheterna i fråga utgör centrum för barnets liv. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra var detta centrum finns vid tidpunkten för väckande av talan rörande föräldraansvar för barnet, på grundval av en samling samstämmiga uppgifter. I ett sådant fall som det i det nationella målet och mot bakgrund av de faktiska omständigheter som denna domstol har fastställt, är sammantaget följande omständigheter avgörande:

— det förhållandet att barnet sedan födseln fram till föräldrarnas separation bott med dem på en viss plats,

- den omständigheten att den förälder som sedan separationen utövar den dagliga vårdsnaden om barnet fortfarande är bosatt tillsammans med barnet på samma plats och är yrkesverksam där som tillsvidarenaställd, och
- det förhållandet att barnet på denna plats har regelbunden kontakt med den andra föräldern, som fortfarande är bosatt där.

Däremot kan, i ett sådant fall som i det nationella målet, följande omständigheter inte anses vara avgörande:

- den förälder som faktiskt utövar den dagliga vårdsnaden om barnet har tidigare vistats tillsammans med barnet i den medlemsstat från vilken denna förälder kommer i samband med semestrar eller helgledigheter,
- den aktuella föräldrarnas ursprung, barnets kulturella band med nämnda medlemsstat som följer därav och dess relationer med släkt i den medlemsstaten,
- den föräldrarnas eventuella avsikt att tillsammans med barnet, i framtiden bosätta sig i samma medlemsstat.

Överklagande ingett den 23 december 2017 av Nap Innova Hoteles, S.L. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 4 december 2017 i mål T-522/17, Nap Innova Hoteles mot SRB

(Mål C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Nap Innova Hoteles, S.L. (ombud: L. Hernández Cabeza, abogado)

Övrig part i målet: Gemensamma resolutionsnämnden

Domstolen (nionde avdelningen) har i beslut av den 5 juli 2018 ogillat överklagandet och beslutat att Nap Innova Hoteles, S.L. ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 14 februari 2018 av Hochmann Marketing GmbH, tidigare Bittorrent Marketing GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 12 december 2017 i mål T-771/15, Hochmann Marketing mot EUIPO

(Mål C-118/18)

(2018/C 294/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Hochmann Marketing GmbH, tidigare Bittorrent Marketing GmbH (ombud: C. Hoppe, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, EUIPO

Domstolen (nionde kammaren) beslutade den 28 juni 2018 att överklagandet skulle avvisas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 11 maj 2018 – Oracle Belgium BVBA mot Belgische Staat

(Mål C-318/18)

(2018/C 294/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i det nationella målet

Klagande: Oracle Belgium BVBA

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2.2 i Europeiska kommissionens beslut av den 11 januari 2016 (SA.37667), enligt vilken "alla belopp (i den olagliga stödåtgärd som Konungariket Belgien bedömts ha beviljat företaget Tekelec International, bestående av skattelättnad vid så kallad överskjutande vinst för räkenskapsåren 2009, 2010, 2011 och 2012, vilken beviljades genom ett förhandsbesked från den belgiska skattemyndigheten av den 1 juli 2008) som ännu inte återbetalats av stödmottagarna efter det återkrav som beskrivs i punkt 1 ska återkrävas från den koncern som stödmottagaren ingår i" tolkas så, att om stödmottagaren (Tekelec International) övertas av en ny koncern (Oraclekoncernen) efter utgången av stödåtgärden (stödatgärden gällde för räkenskapsåren 2009, 2010, 2011 och 2012 och övertagandet ägde rum den 10 juni 2013) och innan Europeiska kommissionen inledde sin undersökning om stödåtgärdens laglighet (genom en skrivelse av den 19 december 2013), ska "den företagskoncern som stödmottagaren ingår i" i så fall anses vara den koncern som köparen ingår i eller den koncern som säljaren ingår i?
- 2) Har det, oberoende av vilken typ av olaglig stödåtgärd det rör sig om (ekonomisk eller skattemässig), för svaret på den första frågan betydelse huruvida förvärvspriset är marknadsmässigt, nämligen att den företagskoncern som säljaren ingår i fortsätter att betraktas som stödmottagare om förvärvspriset är marknadsmässigt, närmare bestämt om värdet på den aktuella stödåtgärden motsvaras av förvärvspriset, och att den koncern som köparen ingår i blir stödmottagare om förvärvspriset är lägre än marknadspriset, närmare bestämt om värdet på den aktuella stödåtgärden inte eller inte helt motsvarar förvärvspriset. På vem vilar i så fall bevisbördan vid ett krav på att den företagskoncern som köparen ingår i, eller en av dess medlemmar, ska återbetala den stödåtgärd som bedömts vara olaglig? Måste den nya koncernen eller den medlem i denna som kravet riktas mot bevisa att förvärvspriset är marknadsmässigt eller måste den återkrävande instansen, det vill säga belgiska staten, bevisa att förvärvspriset är lägre än marknadspriset?
3. Om det, på grund av att den omtvistade stödåtgärden är en skattemässig stödåtgärd, för svaret på den första frågan däremot inte har betydelse huruvida förvärvspriset är marknadsmässigt, vad ska då ligga till grund för fastställandet av vilken koncern som genom övertagandet ska anses vara "den företagskoncern som stödmottagaren ingår i"?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Republiken Slovakien) den 22 maj 2018 – TE mot Pohotovosť s.r.o.

(Mål C-331/18)

(2018/C 294/20)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i det nationella målet

Kärande: TE

Svarande: Pohotovosť s.r.o.

Tolkningsfrågor

- 1 A. Den slovakiska lagstiftaren har till följd av domen i målet C-42/15⁽¹⁾, med verkan från den 1 maj 2018, strukit termerna "kapital, räntor och andra avgifter" i artikel 9 i zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lag nr 129/2010 om konsumentkrediter, andra krediter och lån till konsumenter samt om ändring av vissa lagar), avseende vilka uppgifter om återbetalning av skulden som ska ingå i avtalet, vilket innebär att såväl den lagstadgade rätten för konsumenter att i konsumentkreditsavtalet, i någon form (inte bara genom en amorteringsplan), informeras om hur betalningarna fördelas mellan kapital, ränta och andra avgifter som sanktionerna för åsidosättande av denna förskrift upphävs.
- B. Lagändringen har, från och med den 1 maj 2018, visserligen inneburit ett fullständigt genomförande av EU-domstolens dom, men i tvister angående konsumentavtal som ingåtts före den 1 maj 2018 har [slovakiska domstolar] i praktiken, genom en unionsrättskonform tolkning, i huvudsak uppnått samma resultat som det som lagstiftaren eftersträvar.
- C. Den fråga som hänskjuts till EU-domstolen avser därför tolkningen av unionsrätten vid tillämpningen av principen om ett direktivs indirekta effekt. Med beaktande av det stora antal avgöranden i vilka domstolarna tidigare funnit att konsumenterna hade rätt, enligt lag nr 129/2010, att få specificerat hur betalningar fördelas mellan kapital, ränta och avgifter hänskjuts följande tolkningsfråga till domstolen för förhandsavgörande:

Är det, vid genomförandet av principen om ett direktivs indirekta effekt i horisontella relationer mellan individer i syfte att säkerställa dess fulla verkan med tillämpning av samtliga tolkningsmetoder och den interna rättsordningen, mot bakgrund av rättssäkerhetsprincipen, tillåtet för en domstol att i en tvist angående ett konsumentkreditavtal som ingåtts före den 1 maj 2018 fatta ett beslut med verkningar motsvarande dem som följer av den lagändring som lagstiftaren gjort med verkan från den 1 maj 2018, för att genomföra domen i mål C 42/15?

Övriga frågor ställs endast för det fall domstolen besvarar frågan under 1C på så sätt, att det, när principen om ett direktivs indirekta effekt tillämpas i horisontella relationer mellan individer i syfte att säkerställa dess fulla verkan, följer av rättsäkerhetsprincipen att en domstol får fatta ett beslut med verkningar motsvarande dem som följer av de lagändringar som lagstiftaren gjort med verkan från den 1 maj 2018 i syfte att genomföra domen i målet C-42/15. Om så är fallet:

- 2 Ska EU-domstolens dom av den 9 november 2016 i mål C-42/15, Home Credit Slovakia och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG⁽²⁾ av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG⁽³⁾, tolkas på så sätt, att EU-domstolen har slagit fast att direktiv 2008/48 utgör hinder mot en nationell lagstiftning i vilken det uppställs krav på att specificera betalningar, inte bara i form av en amorteringsplan, utan även med angivande av alla andra belopp samt antalet och periodiciteten för amortering av den del av konsumentkrediten som utgör kapital?

3 Ska nämnda dom tolkas på så sätt att den, förutom vad som anges för kapitalet, även reglerar frågan huruvida en nationell lagstiftning enligt vilken ett konsumentkreditavtal ska innehålla uppgifter om belopp, antal och periodicitet för betalningar av räntor och avgifter går utöver vad som föreskrivs i direktiv 2008/48? Om domen även omfattar räntor och avgifter, går ett krav på att ange fördelningen av betalningen av räntor och avgifter i en annan form än en amorteringsplan också utöver vad som föreskrivs i nämnda förordning, i synnerhet artikel 10.2 j däri?

⁽¹⁾ Dom av den 9 november 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

⁽³⁾ Rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986, om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, 1987, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 24 maj 2018 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot J. m.fl.**

(Mål C-341/18)

(2018/C 294/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motpart: J. m.fl.

Andra parter i målet: C. och H. m.fl.

Tolkningsfrågor

Ska artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning 2016/399 ⁽¹⁾ av den 15 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) tolkas så, att en tredjelandsmedborgare som tidigare har rest in i Schengenområdet, till exempel via en internationell flygplats, ska anses resa ut i den mening som avses i kodexen om Schengengränserna så snart vederbörande, i egenskap av sjöman, mönstrar på ombord på ett fartyg som redan ligger i en hamn som utgör en yttre gräns, oavsett om, och i så fall när, vederbörande kommer att lämna hamnen med det fartyget? Eller krävs det för att det ska kunna vara fråga om en utresa att det först har fastställts att sjömannen kommer att lämna hamnen med det aktuella fartyget och om så är fallet, gäller då en viss frist för när avgången senast måste äga rum, och vid vilken tidpunkt ska då utresestämpeln ges? Eller är det en annan tidpunkt som, eventuellt under andra villkor, ska gälla som "utresa"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Gent (Belgien) den 25 maj 2018 – ISS
Facility Services NV mot Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Mål C-344/18)

(2018/C 294/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Gent

Parter i det nationella målet

Klagande: ISS Facility Services NV

Motpart: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.1 i rådets direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾ av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter tolkas så, att när olika delar av ett företag i den mening som avses i artikel 1.1 i direktivet samtidigt övertas av olika förvärvare övergår de rättigheter och skyldigheter som tillkommer en arbetstagare som var anställd i var och en av de övertagna delarna på grund av det anställningsavtal som gäller vid tidpunkten för överlåtelsen på var och en av förvärvarna, i förhållande till omfattningen av det arbete som nämnda arbetstagare utförde i de delar som förvärvats av respektive förvärvare,

eller ska nämnda artikel tolkas så, att ovannämnda rättigheter och skyldigheter i sin helhet övergår på förvärvaren av den del av företaget i vilken nämnda arbetstagare huvudsakligen var anställd,

eller att, när direktivbestämmelserna inte kan tolkas på något av ovanstående sätt, ingen av de rättigheter och skyldigheter som följer av nämnda arbetstagares anställningsavtal övergår på någon förvärvare, och att detta också är fallet när det inte går att fastställa omfattningen av arbetstagarens anställning i var och en av de övertagna delarna av företaget?

⁽¹⁾ PB 2001, L 82, blz. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 29 maj 2018 – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(Mål C-348/18)

(2018/C 294/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Motpart: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Tolkningsfråga

Ska artikel 2.1 i rådets förordning nr 3950/92 ⁽¹⁾ – även mot bakgrund av vad som redan har förklarats av EU-domstolen i dom av den 5 maj 2011 i de förenade målen C-230/09 och C-231/09 avseende artikel 10.3 i förordning nr 17[8]8/2003/EG ⁽²⁾ – tolkas så, att omfördelningen av den outnyttjade delen av den nationella referenskvantiteten för leveranser kan göras enligt objektiva prioriteringskriterier som medlemsstaterna fastställt, eller ska denna bestämmelse tolkas så att fördelningen i detta skede uteslutande ska ske utifrån ett proportionalitetskriterium?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EUT L 270, s. 123).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Mbutuku Kanyeba

(Mål C-349/18)

(2018/C 294/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Vredegerecht te Antwerpen

Parter i det nationella målet

Klagande: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Motpart: Mbutuku Kanyeba

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.4 i förordning nr 1371/2001 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 2 a och 3 i direktiv 93/13 ⁽²⁾ tolkas så, att det fortfarande finns ett avtalsförhållande mellan transportföretaget och resenären, även om denne utnyttjar transportörens tjänst utan att köpa en färdbiljett?
- 2) För det fall ovannämnda fråga ska besvaras nekande, omfattar skyddet mot oskäligen avtalsvillkor då även den resenär som utnyttjar kollektivtrafiken utan att ha köpt en färdbiljett och till följd av detta, med stöd av transportörens allmänna villkor som på grund av sin rättsliga karaktär och den omständigheten att de har offentliggjorts i Belgiens officiella tidning måste anses allmänt bindande, åläggs att utöver priset för färdbiljetten betala en tilläggsavgift?
- 3) Utgör artikel 6 i direktiv 93/13 om oskäligen avtalsvillkor vid konsumentavtal, enligt vilken "[m]edlemsstaterna skall föreskriva att oskäligen villkor som används i avtal som en näringsidkare sluter med en konsument inte är, på sätt som närmare stadgas i deras nationella rätt, bindande för konsumenten och att avtalet skall förbli bindande för parterna på samma grunder, om det kan bestå utan de oskäligen villkoren", alltid ett hinder för den nationella domstolen att justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller i dess ställe tillämpa offentligt rättsliga bestämmelser?
- 4) Om ovannämnda fråga ska besvaras nekande, under vilka omständigheter kan den nationella domstolen i så fall justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller ersätta dessa med allmänna bestämmelser[?]
- 5) För det fall ovannämnda frågor inte kan besvaras hypotetiskt, uppkommer följande fråga: För det fall det nationella järnvägsbolaget efter att ha tagit fast en tjuvåkare ålägger denne att betala en tilläggsavgift, oavsett om avgiften överstiger priset för färdbiljetten eller ej, och domstolen finner att den tilläggsavgift som tagits ut är oskäligen i den mening som avses i artikel 2 a jämförd med artikel 3 i direktiv 93/13, utgör artikel 6 i direktiv 93/13 i så fall hinder för domstolen att ogiltigförklara villkoret och tillämpa de allmänna ansvarsbestämmelserna för att ersätta den skada som det nationella järnvägsbolaget har lidit?

⁽¹⁾ EUT L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Larissa Nijs

(Mål C-350/18)

(2018/C 294/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Vredegerecht te Antwerpen

Parter i det nationella målet

Sökande: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Svarande: Larissa Nijs

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.4 i förordning nr 1371/2001 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 2 a och 3 i direktiv 93/13 ⁽²⁾ tolkas så, att det fortfarande finns ett avtalsförhållande mellan transportföretaget och resenären, även om denne utnyttjar transportörens tjänst utan att köpa en färdbiljett?
- 2) För det fall ovannämnda fråga ska besvaras nekande, omfattar skyddet mot oskäligen avtalsvillkor då även den resenär som utnyttjar kollektivtrafiken utan att ha köpt en färdbiljett och till följd av detta, med stöd av transportörens allmänna villkor som på grund av sin rättsliga karaktär och den omständigheten att de har offentliggjorts i Belgiens officiella tidning måste anses allmänt bindande, åläggs att utöver priset för färdbiljetten betala en tilläggsavgift?
- 3) Utgör artikel 6 i direktiv 93/13 om oskäligen avtalsvillkor vid konsumentavtal, enligt vilken "[m]edlemsstaterna skall föreskriva att oskäligen villkor som används i avtal som en näringsidkare sluter med en konsument inte är, på sätt som närmare stadgas i deras nationella rätt, bindande för konsumenten och att avtalet skall förbli bindande för parterna på samma grunder, om det kan bestå utan de oskäligen villkoren", alltid ett hinder för den nationella domstolen att justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller i dess ställe tillämpa offentligrättsliga bestämmelser?
- 4) Om ovannämnda fråga ska besvaras nekande, under vilka omständigheter kan den nationella domstolen i så fall justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller ersätta dessa med allmänna bestämmelser?
- 5) För det fall ovannämnda frågor inte kan besvaras hypotetiskt, uppkommer följande fråga: För det fall det nationella järnvägsbolaget efter att ha tagit fast en tjuvåkare ålägger denne att betala en tilläggsavgift, oavsett om avgiften överstiger priset för färdbiljetten eller ej, och domstolen finner att den tilläggsavgift som tagits ut är oskäligen i den mening som avses i artikel 2 a jämförd med artikel 3 i direktiv 93/13, utgör artikel 6 i direktiv 93/13 i så fall hinder för domstolen att ogiltigförklara villkoret och tillämpa de allmänna ansvarsbestämmelserna för att ersätta den skada som det nationella järnvägsbolaget har lidit?

⁽¹⁾ EUT L 315, 2007, s. 14.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vredegerecht te Antwerpen (Belgien) den 30 maj 2018 – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) mot Jean-Louis Anita Dedroog

(Mål C-351/18)

(2018/C 294/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Vredegerecht te Antwerpen

Parter i det nationella målet

Kärande: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Svarande: Jean-Louis Anita Dedroog

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.4 i [förordning nr 1371/2001] av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 2 a och 3 i direktiv 93/13 ⁽²⁾ tolkas så, att det fortfarande finns ett avtalsförhållande mellan transportföretaget och resenären, även om denne utnyttjar transportörens tjänst utan att köpa en färdbiljett?
- 2) För det fall ovannämnda fråga ska besvaras nekande, omfattar skyddet mot oskäligen avtalsvillkor då även den resenär som utnyttjar kollektivtrafiken utan att ha köpt en färdbiljett och till följd av detta, med stöd av transportörens allmänna villkor som på grund av sin rättsliga karaktär och den omständigheten att de har offentliggjorts i Belgiens officiella tidning måste anses allmänt bindande, åläggs att utöver priset för färdbiljetten betala en tilläggsavgift?
- 3) Utgör artikel 6 i direktiv 93/13 om oskäligen avtalsvillkor vid konsumentavtal, enligt vilken "[m]edlemsstaterna skall föreskriva att oskäligen villkor som används i avtal som en näringsidkare sluter med en konsument inte är, på sätt som närmare stadgas i deras nationella rätt, bindande för konsumenten och att avtalet skall förbli bindande för parterna på samma grunder, om det kan bestå utan de oskäligen villkoren", alltid ett hinder för den nationella domstolen att justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller i dess ställe tillämpa offentligrättsliga bestämmelser?
- 4) Om ovannämnda fråga ska besvaras nekande, under vilka omständigheter kan den nationella domstolen i så fall justera vad som bedömts vara oskäligen avtalsvillkor, eller ersätta dessa med allmänna bestämmelser[?]
- 5) För det fall ovannämnda frågor inte kan besvaras hypotetiskt, uppkommer följande fråga: För det fall det nationella järnvägsbolaget efter att ha tagit fast en tjuvåkare ålägger denne att betala en tilläggsavgift, oavsett om avgiften överstiger priset för färdbiljetten eller ej, och domstolen finner att den tilläggsavgift som tagits ut är oskäligen i den mening som avses i artikel 2 a jämförd med artikel 3 i direktiv 93/13, utgör artikel 6 i direktiv 93/13 i så fall hinder för domstolen att ogiltigförklara villkoret och tillämpa de allmänna ansvarsbestämmelserna för att ersätta den skada som det nationella järnvägsbolaget har lidit?

⁽¹⁾ EUT L 315, 2007, s. 14

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul Bacău (Rumänien) den 30 maj 2018 – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu mot SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Mål C-354/18)

(2018/C 294/27)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Bacău

Parter i det nationella målet

Kärande: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Svarande: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Tolkningsfrågor

1. Är det belopp på 400 euro som föreskrivs i artikel 7.1 b i förordning nr 261/2004 ⁽¹⁾ främst avsett att gottgöra ekonomisk skada, medan ideell skada ska bedömas utifrån artikel 12 i förordningen, eller täcker artikel 7.1 b främst ideell skada medan ekonomisk skada i stället omfattas av artikel 12?
2. Omfattas ett belopp avseende förlorad inkomst, i den del det överstiger det i artikel 7.1 b föreskrivna beloppet på 400 euro, av begreppet *ytterligare kompensation* i den mening som avses i artikel 12?
3. Artikel 12[.1] andra meningen i förordningen föreskriver att "[k]ompensation som beviljas i enlighet med denna förordning **får** räknas av från sådan kompensation". Ska den bestämmelsen tolkas så, att den överlämnar till den nationella domstolen att avgöra om det belopp som beviljas enligt artikel 7.1 b ska dras av, eller är ett sådant avdrag obligatoriskt?
4. Om avdraget inte är obligatoriskt, på grundval av vilka omständigheter ska den nationella domstolen besluta om att dra av det belopp som föreskrivs i artikel 7.1 b från den ytterligare kompensationen?
5. Ska skada i form av utebliven lön, som orsakats av att arbetstagaren inte kunnat infinna sig på arbetsplatsen på grund av att denne anlänt för sent till följd av att ett flyg ombokats, bedömas mot bakgrund av de skyldigheter som föreskrivs i artikel 8 eller de som föreskrivs i artikel 12 jämförd med artikel 4 i förordningen?
6. Innebär lufttrafikföretagets fullgörande av skyldigheten enligt artiklarna 4.3 och 8 i förordningen att lämna assistans att passageraren anses ha blivit fullt informerad om samtliga alternativ för ombokning enligt artikel 8.1 a–c?
7. Vem är det som har bevisbördan för att en ombokning skett "snarast möjligt", i den mening som avses i artikel 8 i förordningen?
8. Ålägger förordningen passagerarna att försöka hitta andra flyg till sin destination och att begära att flygbolaget skaffar fram lediga platser på dessa eller är flygbolaget skyldigt att på eget initiativ finna den lösning för att transportera passagerarna till deras destination som är mest fördelaktig för dessa?
9. Är det, vid fastställandet av vilken skada som passagerarna har lidit, relevant att de godtagit flygbolagets förslag att låta dem flyga den 11 september 2016, trots att de kunde förutse att de inte skulle få lön för den tid de var frånvarande från sitt arbete?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 –
Barbara Rust-Hackner mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Mål C-355/18)

(2018/C 294/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Barbara Rust-Hackner

Motpart: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 15.1 direktiv 90/619/EEG (andra livförsäkringsdirektivet) ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 92/96/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽²⁾, jämförd med artikel 31 i direktiv 92/96/EEG, tolkas så, att informationen om rätten att säga upp avtalet också ska innehålla en anvisning om att uppsägningen inte måste ha någon särskild form?
- 2) Kan en uppsägning på grund av felaktig information om rätten att säga upp avtalet även ske efter att livförsäkringsavtalet har upphört till följd av försäkringstagarens uppsägning (och återköp)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG (EGT L 330, s. 50).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 –
Christian Gmoser mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Mål C-356/18)

(2018/C 294/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Christian Gmoser

Motpart: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15.1 direktiv 90/619/EEG (andra livförsäkringsdirektivet) ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 92/96/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽²⁾, jämförd med artikel 31 i direktiv 92/96/EEG, tolkas så, att informationen om rätten att säga upp avtalet också ska innehålla en anvisning om att uppsägningen inte måste ha någon särskild form?
2. Kan en uppsägning på grund av felaktig information om rätten att säga upp avtalet även ske efter att livförsäkringsavtalet har upphört till följd av försäkringstagarens uppsägning (och återköp)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG (EGT L 330, s. 50).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesgericht Salzburg (Österrike) den 31 maj 2018 –
Bettina Plackner mot Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Mål C-357/18)

(2018/C 294/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i det nationella målet

Klagande: Bettina Plackner

Motpart: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Tolkningsfråga

Ska artikel 15.1 direktiv 90/619/EEG (andra livförsäkringsdirektivet) ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 92/96/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) ⁽²⁾, jämförd med artikel 31 i direktiv 92/96/EEG, tolkas så, att informationen om rätten att säga upp avtalet också ska innehålla en anvisning om att uppsägningen inte måste ha någon särskild form?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/619/EEG av den 8 november 1990 om samordning av lagar och andra författningar om direkt livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utnyttja friheten att tillhandahålla tjänster, och om ändring av direktiv 79/267/EEG (EGT L 330, s. 50).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet) (EGT L 360, s. 1).

**Överklagande ingett den 1 juni 2018 av Europeiska läkemedelsmyndigheten av den dom som
tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 22 mars 2018 i mål T-80/16, Shire Pharmaceuticals
Irland mot EMA**

(Mål C-359/18 P)

(2018/C 294/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (ombud: S. Marino, A. Spina, S. Drosos, T. Jabłoński)

Övriga parter i målet: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla EMA:s överklagande och upphäva den dom som tribunalen meddelade i mål T-80/16,
- ogilla yrkandet om ogiltigförklaring då det är ogrundat, och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna för det aktuella förfarandet (inklusive de kostnader som uppkommit vid tribunalen).

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar EMA två grunder

- 1) Den första grunden består av två delgrunder. EMA gör genom den första grundens första del gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkt 50 i den överklagade domen fann att artikel 5.1 i sär läkemedelsförordningen⁽¹⁾ inte ska jämföras med artikel 5.2. En sådan tolkning åsidosätter artikel 5.1, eftersom den äventyrar bestämmelsens ändamålsenliga verkan.

EMA gör genom den första grundens andra del gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkt 64 i den överklagade domen fann att EMA ska utgå från begreppet läkemedel när den enligt artikel 5.1 bedömer huruvida en ansökan om att få ett läkemedel klassificerat som sär läkemedel och en redan inlämnad ansökan om godkännande för försäljning överlappar varandra.

- 2) EMA gör genom den andra grunden gällande att tribunalen tolkade begreppet läkemedel i artikel 1.2 i direktiv⁽²⁾ 2001/83/EG fel, i den mån den fann att en skillnad i fråga om hjälpämnen och administreringsvägar mellan två läkemedel medför att de anses vara olika enligt artikel 5.1 i sär läkemedelsförordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentet och Rådets förordning (EG) nr 141/2000 av den 16 december 1999 om sär läkemedel (EGT L 18, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 2001, s. 67)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia
(Italien) den 4 juni 2018 – Eni SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero
dell'Economia e delle Finanze**

(Mål C-364/18)

(2018/C 294/32)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i det nationella målet

Klagande: Eni SpA

Motparter: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfråga

Utgör artikel 6.1 och sjätte skälet i direktiv 94/22/EG⁽¹⁾ hinder för en nationell lagstiftning, särskilt artikel 19.5-bis i lagstiftningsdekret nr 625 från år 1996, som på grund av den tolkning som Consiglio di Stato gjorde i domen i mål nr 290/2018 tillåter att det, vid betalningen av royaltier, uppställs krav på att iaktta kriteriet Energiandelen, vilket baserar sig på priserna på olja och andra bränslen, i stället för på grundval av Pfor-indexet, vilket är knutet till priset på gas på den kortfristiga marknaden?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 237).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 4 juni 2018 – Shell Italia E & P SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Mål C-365/18)

(2018/C 294/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i det nationella målet

Klagande: Shell Italia E & P SpA

Motparter: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Tolkningsfråga

Utgör artikel 6.1 och sjätte skälet i direktiv 94/22/EG hinder för en nationell lagstiftning, särskilt artikel 19.5-bis i lagstiftningsdekret nr 625 från år 1996, som på grund av den tolkning som Consiglio di Stato gjorde i domen i mål nr 290/2018 tillåter att det, vid betalningen av royaltyer, uppställs krav på att iakta kriteriet Energiandelen, vilket baserar sig på priserna på olja och andra bränslen, i stället för på grundval av Pfor-indexet, vilket är knutet till priset på gas på den kortfristiga marknaden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Madrid (Spanien) den 5 juni 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero mot UTE Luz Madrid Centro (tillfälligt konsortium bestående av bolagen SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. och Citelum Ibérica S.A.)

(Mål C-366/18)

(2018/C 294/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i det nationella målet

Kärande: José Manuel Ortiz Mesonero

Svarande: UTE Luz Madrid Centro (tillfälligt konsortium bestående av bolagen SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. och Citelum Ibérica S.A.)

Tolkningsfrågan

Utgör artiklarna 8, 10 och 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 3 i Fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 23 och 33.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 1 och 14.1 i direktiv 2006/54⁽¹⁾, jämförda med rådets direktiv 2010/18/EU⁽²⁾, hinder mot en nationell bestämmelse, såsom artikel 37.6 i Estatuto de los Trabajadores (lagen om arbetstagare), som villkorar utövandet av en rättighet för att förena arbetstagarens familjeliv och arbetsliv för att ta hand om sina barn eller familjemedlemmar som denne har ansvar för, genom ett krav att arbetstagaren måste reducera sin ordinarie arbetstid och därmed måste minska sin lön proportionerligt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 2006, s. 23).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG (EUT L 68, 2010, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 4 juni 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (i egenskap av arvinge till Lucía Sánchez de la Peña) mot Administración del Estado

(Mål C-367/18)

(2018/C 294/35)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (i egenskap av arvinge till Lucía Sánchez de la Peña)

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70⁽¹⁾, tolkas på så sätt att den utgör hinder för den spanska lagstiftningen, där det i artikel 12.3 i Texto refundido del Estatuto [Básico] del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (omarbetad lydelse av lagen om grundläggande tjänsteföreskrifter för offentliganställda) (kungligt lagstiftningsdekret 5/2015 av den 30 oktober 2015) föreskrivs en rätt till fri uppsägning från arbetsgivarens sida utan att behöva betala ersättning till arbetstagaren, men där det däremot i artikel 49.1 c i Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (omarbetad lydelse av lagen om arbetstagare (kungligt lagstiftningsdekret 2/2015 av den 23 oktober 2015) föreskrivs att arbetstagaren har rätt till ersättning vid uppsägning av anställningsavtalet på vissa i lag angivna grunder?
- 2) Om den första frågan ska bevaras nekande, ska då en åtgärd som den som vidtagits av den spanska lagstiftaren och som innebär att en ersättning motsvarande 12 dagars lön per anställningsår ska betalas ut till arbetstagaren när en tidsbegränsad anställning upphör, även i fall där det endast funnits ett enda avtal för den tidsbegränsade anställningen, anses omfattas av tillämpningsområdet för klausul 5 i ramavtalet?

- 3) Om den andra frågan ska bevaras jakande, ska då en bestämmelse i lag som innebär att visstidsanställda har rätt till ersättning motsvarande 12 dagars lön per anställningsår vid anställningens upphörande, men att ingen ersättning ska betalas ut till extraanställda (*personal eventual*) när arbetsgivaren utövar sin rätt till fri uppsägning, anses strida mot klausul 5 i ramavtalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugal) den 7 juni 2018 – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-373/18)

(2018/C 294/36)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Parter i det nationella målet

Klagande: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Strider punkt 26.1 i den allmänna stämpelskattetabellen, i dess lydelse enligt artikel 3 i lagdekret nr 322-B/2001 av den 14 december 2001, enligt vilken stämpelskatt uttas vid bildandet av kapitalbolag (särskilt aktiebolag), vilkas bolagskapital i sin helhet tillförs i kontanter, mot artikel 7.1 i rådets direktiv 69/335/EEG ⁽¹⁾ av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG ⁽²⁾ av den 10 juni 1985?

⁽¹⁾ EGT L 249, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 156, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 maj 2018 – Brottmål mot AH, PB, CX, KM och PH

(Mål C-377/18)

(2018/C 294/37)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i det nationella målet

AH, PB, CX, KM och PH

Tolkningsfråga

Är en nationell rättspraxis som i en överenskommelse (som har ingåtts i ett straffrättsligt förfarande) kräver att inte bara den tilltalade som har erkänt sin skuld avseende ett brott och har ingått överenskommelsen anges såsom gärningsman i det aktuella brottet, utan att överenskommelsen anger även andra tilltalade som är medgärningsmän, som inte har ingått överenskommelsen, inte har erkänt sig skyldiga och avseende vilka målet fortsätter att handläggas enligt det ordinära straffrättsliga förfarandet, men som har samtyckt till att den första tilltalade ingår överenskommelsen, förenlig med artikel 4.1 första meningen, i förening med skäl 16 första meningen och skäl 17 i direktiv 2016/343 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot E.P.

(Mål C-380/18)

(2018/C 294/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motpart: E.P.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.1 e i förordning (EU) nr 2016/399 ⁽¹⁾ ... tolkas så, att det vid fastställandet av att den lagliga vistelsen om högst 90 dagar under en period på 180 dagar har upphört på grund av att utlänningen betraktas som en risk för den allmänna ordningen, krävs en motivering till varför den berörda utlänningens beteende ska anses utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras nekande, vilka krav ska enligt artikel 6.1 e i förordning (EU) nr 2016/399 ... ställas på motiveringen till att en utlänning ska betraktas som en risk för den allmänna ordningen?

Ska artikel 6.1 e i förordning (EU) nr 2016/399 ... tolkas så, att det föreligger hinder mot en nationell praxis som innebär att en utlänning betraktas som en risk för den allmänna ordningen redan på grund av att den berörda utlänningen misstänks för att ha begått ett brott?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – G.S. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-381/18)

(2018/C 294/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: G.S.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 6.2 i direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾ ... tolkas så, att det för att fatta ett beslut om att återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning, krävs en motivering till varför den berörda utlänningsens beteende ska anses utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras nekande, vilka motiveringskrav gäller då enligt artikel 6.2 i direktiv 2003/86/EG ... vid ett beslut om att återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning?

Ska artikel 6.2 i direktiv 2003/86/EG ... tolkas så, att det föreligger hinder mot en nationell praxis som innebär att ett beslut kan fattas om att återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning om straffet eller den åtgärd som den berörda familjemedlemmen har dömts till är tillräckligt strängt i förhållande till längden på den lagliga vistelsen i Nederländerna ("den glidande skalan"), varvid en intresseavvägning görs med hjälp av kriterierna i de domar som meddelats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) den 2 augusti 2001 i målet *Boultif mot Schweiz*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802-JUD005427300, och den 18 oktober 2006 i målet *Üner mot Nederländerna*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018-JUD004641099, mellan å ena sidan den berörda familjemedlemmens intresse av att utöva rätten till familjeåterförening i Nederländerna och å andra sidan den nederländska statens intresse av att skydda den allmänna ordningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 2003, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 11 juni 2018 – V.G. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-382/18)

(2018/C 294/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: V.G.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Är domstolen, mot bakgrund av artikel 3.3 i direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾ och domen i målet *Nolan* (EU:C:2012:638), behörig att besvara den nederländska domstolens tolkningsfrågor om hur direktivets bestämmelser ska tolkas i ett mål om en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem till en referensperson med nederländskt medborgarskap, om detta direktiv enligt nederländsk rätt har förklarats vara direkt och ovillkorligt tillämpligt på sådana familjemedlemmar?
- 2) Ska artikel 6.1 i direktiv 2003/86/EG ... tolkas så, att det för att fatta ett beslut om att avslå en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning, krävs att det motiveras varför den berörda familjemedlemmens personliga beteende ska anses utgöra ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras nekande, vilka motiveringskrav gäller då enligt artikel 6.1 i direktiv 2003/86/EG (EUT L 251, 2003) (familjeåterföreningsdirektivet) vid ett beslut om att avslå en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning?

Ska artikel 6.1 i direktiv 2003/86/EG... tolkas så, att det föreligger hinder mot en nationell praxis som innebär att ett beslut kan fattas om att avslå en ansökan om inresa och vistelse för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning på grund av fällande domar i brottmål under en tidigare vistelse i den berörda medlemsstaten, varvid en intresseavvägning görs med hjälp av kriterierna i de domar som meddelats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) den 2 augusti 2001 i målet *Boultif mot Schweiz*, ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300, och den 18 oktober 2006 i målet *Üner mot Nederländerna*, ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099, mellan å ena sidan den berörda familjemedlemmens och den berörda referenspersonens intresse av att utöva rätten till familjeåterförening i Nederländerna och å andra sidan den nederländska statens intresse av att skydda den allmänna ordningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 2003, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Distriktsdomstolen Lublin-Wschód i Lublin, med säte i Świdnik Polen) den 11 juni 2018 – Lexitor Sp. z o.o mot Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med säte i Gdynia, Santander Consumer Bank SA med säte i Wrocław, mBank SA med säte i Warszawa

(Mål C-383/18)

(2018/C 294/41)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Parter i det nationella målet

Kärande: Lexitor Sp. z o.o

Svarande: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka med säte i Gdynia, Santander Consumer Bank S.A. SA med säte i Wrocław, mBank S.A. med säte i Warszawa

Tolkningsfråga

Ska artikel 16.1, jämförd med artikel 3 g i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾ tolkas så, att konsumenten vid en förtida betalning av sina skyldigheter enligt ett kreditavtal ska ha rätt till en nedsättning av den sammanlagda kreditkostnaden, inklusive kostnader vars storlek är oberoende av längden på kreditavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 juni 2018 – Arriva Italia Srl m.fl. mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-385/18)

(2018/C 294/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Arriva Italia Srl, Ferrotramviaria SpA, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Motpart: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Tolkningsfråga

Utgör en åtgärd som består i att en aktör inom järnvägstransportsektorn erhåller ett lagstadgat anslag på 70 miljoner euro på de villkor som fastställs i lag nr 208 av den 28 december 2015 (artikel 1.867), i dess lydelse enligt lagdekret nr 50 av den 24 april 2017, och att nämnda anslag senare överläts till en annan aktör, utan upphandling och utan vederlag, under de beskrivna faktiska och rättsliga omständigheterna ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?

Om frågan besvaras jakande, är då ifrågavarande stöd förenligt med unionsrätten och vilka är konsekvenserna av att åtgärden inte har anmälts i enlighet med artikel 10[8].3 FEUF?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederländerna) den 11 juni 2018 – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA
mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Mål C-386/18)

(2018/C 294/43)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Tolkningsfrågor

- 1a. Utgör artikel 66.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014⁽¹⁾ av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (förordning nr 508/2014), enligt vilken Europeiska havs- och fiskerifonden ”ska” bevilja stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner enligt artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013⁽²⁾ av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (förordning nr 1379/2013), hinder för en medlemsstat att avslå en ansökan som ingetts av en producentorganisation om beviljande av sådant stöd, med motiveringen att denna medlemsstat, vid tidpunkten för ansökan om en viss kategori utgifter (i förevarande fall kostnaderna för utarbetandet och genomförandet av produktions- och saluföringsprogram) eller för en viss tidsperiod (i förevarande fall år 2014), inte hade infört möjligheten att inge en sådan ansökan, varken i sitt av kommissionen godkända operativa program eller i de nationella bestämmelserna om fastställande av utgifters stödberättigande?
- 1b. Har det för svaret på fråga 1a betydelse att producentorganisationen enligt artikel 28 i förordning nr 1379/2013 är skyldig att utarbeta en produktions- och saluföringsplan och, efter att medlemsstaten har godkänt produktions- och saluföringsplanen, genomföra produktions- och saluföringsplanen?
2. Om fråga 1a ska besvaras så, att artikel 66.1 i förordning nr 508/2014 utgör hinder för en medlemsstat att avslå en ansökan från en producentorganisation om stöd för utarbetande och genomförande av en produktions- och saluföringsplan, med motiveringen att denna medlemsstat vid tidpunkten för ingivandet av ansökan inte hade gjort det möjligt att inge en sådan ansökan, kan den stödsökande i så fall som rättslig grund direkt åberopa artikel 66.1 i förordning nr 508/2014 för att begära att medlemsstaten ska bevilja det aktuella stödet?

3. Om fråga 2 ska besvaras så, att den stödsökande i den situation som avses i fråga 2 direkt kan åberopa artikel 66.1 i förordning nr 508/2014 för att begära att medlemsstaten beviljar det aktuella stödet, utgör artikel 65.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (förordning nr 1303/2013) i så fall hinder för att stöd beviljas för utarbetande av en produktions- och saluföringsplan i det fall stödansökan inges efter det att produktions- och saluföringsplanen har genomförts?

⁽¹⁾ EUT L 149, 2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 354, 2013, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polen) den 12 juni 2018 – Delfarma Sp. z o.o. mot Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Mål C-387/18)

(2018/C 294/44)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: Delfarma Sp. z o.o.

Motpart: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten, särskilt artiklarna 34 och 36 [FEUF], hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett godkännande för försäljning i en medlemsstat av ett parallellimporterat läkemedel inte får lämnas enbart på grund av att det parallellimporterade läkemedlet har godkänts i den exporterande medlemsstaten såsom generiskt läkemedel, det vill säga med stöd av en förenklad dokumentation, och detta läkemedel i införselstaten har erhållit godkännande för försäljning såsom referensläkemedel, det vill säga på grundval av en fullständig dokumentation, och detta avslag följer utan någon granskning av båda produkternas grundläggande terapeutiska överensstämmelse och utan att den nationella myndigheten – trots en sådan möjlighet – begärde att få tillgång till dokumentationen från den behöriga myndigheten i den exporterande staten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien) den 13 juni 2018 – Brussels Securities SA mot État belge

(Mål C-389/18)

(2018/C 294/45)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Kärande: Brussels Securities SA

Svarande: État belge

Tolkningsfrågor

Ska artikel 4 i rådets direktiv 90/43/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater⁽¹⁾ (vilket med verkan från den 18 januari 2012 har ersatts av rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater⁽²⁾) i kombination med andra källor inom gemenskapsrätten

tolkas så, att den utgör hinder för en nationell myndighets föreskrifter,

såsom inkomstskattelagen 1992 och den kungliga förordningen om genomförande av inkomstskattelagen 1992, i de versioner som är tillämpliga för beskattningsåret 2011,

varigenom ett undantagssystem har valts (avstående från att beskatta utdelning som ett moderbolag i denna egenskap erhåller från dotterbolaget) som i ett första led består i att inkludera utdelningen från ett dotterbolag i moderbolagets beskattningsunderlag och därefter i ett andra led dra av utdelningen från beskattningsunderlaget upp till 95 procent såsom definitivt beskattad inkomst,

som är en följd av den kombinerade tillämpningen – i syfte att fastställa beräkningsunderlaget för den bolagsskatt som moderbolaget ska betala –

av det belgiska systemet för avdrag för definitivt beskattad inkomst och

- 1) regler rörande ett annat avdrag som utgör en skattefördel i enlighet med dessa föreskrifter (avdrag för riskkapital),
- 2) rätten att dra av saldon av tidigare överförbara underskott,
- 3) rätten att till efterföljande beskattningsår överföra överskott av definitivt beskattad inkomst, avdrag för riskkapital och saldon av tidigare överförbara underskott, när detta belopp för ett visst beskattningsår överstiger den beskattningsbara vinsten, och
- 4) avdragsordningen enligt vilken avdrag, under påföljande beskattningsår, ska ske så att den beskattningsbara vinsten utnyttjas varvid avdrag först sker mot definitivt beskattad inkomst, därefter mot avdraget för riskkapital (där överföringen är begränsad till "följande sju beskattningsperioder"), och slutligen saldon av tidigare överförbara underskott,

vilket leder till en minskning, motsvarande hela eller en del av den utdelning som erhållits från dotterbolaget, av de underskott som moderbolaget hade kunnat dra av om utdelningen helt enkelt hade undantagits från vinsten för det beskattningsår under vilket de erhållits (vilket hade minskat den beskattningsbara vinsten för detta beskattningsår och, i förekommande fall, öka de överförbara skattemässiga underskotten) i stället för att inkludera denna utdelning i den aktuella vinsten och sedan tillämpa regler om undantag och överföring av det undantagna beloppet i händelse av otillräckliga vinster,

det vill säga som leder till en minskning av saldon av moderbolagets tidigare överförbara underskott som kan uppkomma under de beskattningsår som följer på det beskattningsår under vilket definitivt beskattad inkomst, avdraget för riskkapital och saldon av tidigare överförbara underskott överstiger den beskattningsbara vinsten?

⁽¹⁾ EGT L 225, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 345, s. 8.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanien) den 15 juni 2018 – Ana María Páez Juárez mot Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(Mål C-397/18)

(2018/C 294/46)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i det nationella målet

Kärande: Ana María Páez Juárez

Svarande: Nobel Plásticos Ibérica S.A

Ytterligare deltagare i rättegången: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) och Ministerio Fiscal

Tolkningsfrågor

1) Ska arbetstagare som på grund av sina egna personliga egenskaper eller sitt kända biologiska tillstånd är särskilt känsliga för de risker som är kopplade till arbetslivet, och som av detta skäl inte kan utföra vissa arbetsuppgifter då det antas medföra en risk för arbetstagarens egen eller andra personers hälsa, betraktas som personer med funktionshinder vid tillämpningen av rådets direktiv 2000/78/EG den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet⁽¹⁾, såsom detta har tolkats i EU-domstolens praxis?

Om den första frågan ska besvaras jakande, ställs följande frågor:

- 2) Utgör det direkt eller indirekt diskriminering i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 att besluta att säga upp en arbetstagare av ekonomiska, tekniska, organisationsmässiga och produktionsrelaterade skäl när denna person är funktionshindrad, eftersom hon på grund av sina fysiska hälsoproblem betecknas som särskilt känslig när det gäller att utföra vissa arbetsuppgifter, och därför har svårt att uppnå den produktivitetsnivå som krävs för att inte komma i fråga för uppsägning?
- 3) Utgör det direkt eller indirekt diskriminering i den mening som avses i artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 att besluta att säga upp en arbetstagare av ekonomiska, tekniska, organisationsmässiga och produktionsrelaterade skäl när denna person är funktionshindrad, eftersom hon på grund av sina fysiska hälsoproblem har betecknats som särskilt känslig när det gäller att utföra vissa arbetsuppgifter, och ett av de kriterier som legat till grund för beslutet är mångsidighet innebärande förmåga att utföra samtliga arbetsuppgifter, inklusive de som den funktionshindrade personen inte kan utföra?
- 4) Utgör det indirekt diskriminering enligt formuleringen i artikel 2.2 b i direktiv 2000/78 att besluta att säga upp en arbetstagare av ekonomiska, tekniska, organisationsmässiga och produktionsrelaterade skäl när denna person är funktionshindrad, och vederbörande därför har betecknats som särskilt känslig när det gäller att utföra vissa arbetsuppgifter på grund av sina fysiska hälsoproblem, vilka har orsakat långa sjukskrivnings- eller frånvaroperioder före uppsägningen, och ett av de kriterier som legat till grund för beslutet är arbetstagarens frånvaro?

⁽¹⁾ EGT L 303, 2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 15 juni 2018 – Antonio Bocero Torrico mot Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Mål C-398/18)

(2018/C 294/47)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Antonio Bocero Torrico

Motpart: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Tolkningsfrågan

Ska artikel 48 FEUF tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver som villkor för att förtidspension ska beviljas att det pensionsbelopp som ska erhållas är högre än den minimipension som personen i fråga skulle vara berättigad till enligt samma nationella lagstiftning, varvid den "pension som ska erhållas" tolkas som den faktiska pension som enbart ska erhållas från den behöriga medlemsstaten (i det här fallet Spanien), utan att den faktiska pension som han skulle kunna erhålla på grund av en annan förmån av samma art som ska betalas av en eller flera andra medlemsstater räknas in?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederländerna) den 18 juni 2018 – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek
Gas BV mot Autoriteit Consument en Markt**

(Mål C-399/18)

(2018/C 294/48)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Motpart: Autoriteit Consument en Markt

Tolkningsfråga

Är en enhetlig kapacitetstariff som inte skiljer sig beroende på typ av nätanvändare utan beroende på avtalad kapacitet förenlig med artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009⁽¹⁾ av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (gasförordningen)?

⁽¹⁾ EUT L 211, 2009, s. 36.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Praze (Republiken Tjeckien) den 18 juni
2018 – Herst, s.r.o. mot Odvolací finanční ředitelství**

(Mål C-401/18)

(2018/C 294/49)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Praze

Parter i det nationella målet

Sökande: Herst, s.r.o.

Motpart: Odvolací finanční ředitelství

Tolkningsfrågor

1. Ska varje beskattningsbar person betraktas som en beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 138.2 b i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat mervärdesskattedirektivet)? Om inte, på vilka beskattningsbara personer är bestämmelsen tillämplig?

2. Om EU-domstolens svar är att artikel 138.2 b i mervärdesskattedirektivet är tillämplig på en sådan situation som den som avses i det nationella målet (det vill säga förvärvaren av varorna är en beskattningsbar person som är registrerad för skatt), ska denna bestämmelse då tolkas så, att när försändelsen eller transporten av varorna sker i enlighet med tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 2008/118/EG⁽²⁾ om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (nedan kallat punktskattedirektivet) ska en leverans som omfattas av ett förfarande enligt punktskattedirektivet betraktas som en leverans som berättigar till undantag enligt denna bestämmelse, även om villkoren för undantag enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet inte i övrigt är uppfyllda, eftersom transporten av varorna ska hänföras till en annan transaktion?
3. Om EU-domstolens svar är att artikel 138.2 b i mervärdesskattedirektivet inte är tillämplig på en sådan situation som den som avses i det nationella målet, är då den omständigheten att varorna transporteras under punktskatteuppskov avgörande när det gäller att bestämma till vilken av flera på varandra följande leveranser som transporten ska hänföras med avseende på rätten till undantag från mervärdesskatt enligt artikel 138.1 i mervärdesskattedirektivet?
4. Förvärvas "rätten att såsom ägare förfoga över varorna" i den mening som avses i mervärdesskattedirektivet av en beskattningsbar person som direkt för en viss kund köper varor av en annan beskattningsbar person i syfte att tillgodose en redan befintlig order (på vilken anges slag av varor, kvantitet, ursprungsplats och leveranstidpunkt), när han inte själv fysiskt hanterar varorna, eftersom hans köpare vid ingåendet av försäljningsavtalet går med på att anordna transporten av varorna från ursprungsplatsen, så att han endast tillhandahåller tillgång till de begärda varorna via sina leverantörer och lämnar de uppgifter som är nödvändig för godkännande av varorna (på egna vägnar eller på vägnarna av sina underleverantörer i kedjan), och hans vinst från transaktionen utgörs av skillnaden mellan inköpspriset och försäljningspriset för varorna, utan att kostnaden för att transportera varorna faktureras i kedjan?
5. Fastställs i punktskattedirektivet (till exempel i artikel 4.1, 17 eller 19), antingen direkt eller indirekt genom en begränsning avseende den faktiska hanteringen av sådana varor, tillräckliga villkor för överföringen av "rätten att såsom ägare förfoga över varorna (som är föremål för punktskatt)" i den mening som avses i mervärdesskattedirektivet, med resultatet att en godkänd upplagshavares eller en registrerad mottagares övertagande av varor under punktskatteuppskov i enlighet med de villkor som följer av punktskattedirektivet ska betraktas som en leverans av varor för mervärdesskatteändamål?
6. Är det i detta sammanhang nödvändigt att, vid bestämmandet av till vilken leverans transporten i en kedja för leverans av varor under punktskatteuppskov ska hänföras, när transporten sker som en enda transport, anse att en transport i den mening som avses i mervärdesskattedirektivet påbörjas och avslutas i enlighet med artikel 20 i punktskattedirektivet?
7. Hindrar principen om mervärdesskattens neutralitet eller någon annan unionsrättslig princip tillämpning av den konstitutionella principen *in dubio mitius* i nationell rätt, vilken förpliktar de offentliga myndigheterna att – när lagbestämmelser är tvetydiga och objektivt erbjuder ett antal tolkningsmöjligheter – välja den tolkning som är mest förmånlig för den person som omfattas av lagbestämmelsen (här den för mervärdesskatt registrerade personen)? Är tillämpning av denna princip förenlig med unionsrätten åtminstone om den begränsas till situationer där de relevanta faktiska omständigheterna i målet inträffade innan EU-domstolen gjorde en bindande tolkning av en omtvistad rättsfråga, genom vilken den fastslog att en annan tolkning som är mindre förmånlig för den beskattningsbara enheten är korrekt?

Om det är möjligt att tillämpa principen *in dubio mitius*:

8. Med hänsyn till de begränsningar som fastställdes i unionsrätten vid den tidpunkt när de beskattningsbara transaktionerna i förevarande mål ägde rum (november 2010 till maj 2013), kan frågan om huruvida det rättsliga begreppet leverans av varor eller transport av varor har (eller inte har) samma innehåll enligt både mervärdesskattedirektivet och enligt punktskattedirektivet objektivt anses ha varit rättsligt osäker och möjlig att tolka på två sätt?

⁽¹⁾ EUT 2006 L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009 L 9, s. 12.

Överklagande ingett den 14 juni 2018 av Alcogroup och Alcodis av den dom som tribunalen (åttonde avdelning) meddelade den 10 april 2018 i mål T-274/15, Alcogroup och Alcodis mot kommissionen

(Mål C-403/18 P)

(2018/C 294/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Alcogroup, Alcodis (ombud: P. de Bandt, J. Dewispelaere, J. Probst, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 10 april 2018 i målet T-274/15,
- fastställa att talan mot de två omtvistade besluten kan tas upp till prövning,
- återförvisa målet till tribunalen för att talan om ogiltigförklaring ska prövas i sak,
- förplikta kommissionen att bära samtliga rättegångskostnader avseende förfarandet.

Grunder och huvudargument

- Första grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte motiveringsskyldigheten.
- Andra grunden: Tribunalen åsidosatte klagandenas rätt till ett effektivt domstolsskydd.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Višje sodišče v Mariboru (Slovenien) den 21 juni 2018 – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar mot Addiko Bank d.d.

(Mål C-407/18)

(2018/C 294/51)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Višje sodišče v Mariboru

Parter i det nationella målet

Klagande: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Motpart: Addiko Bank d.d.

Tolkningsfråga

Ska rådets direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ mot bakgrund av unionsrättens effektivitetsprincip tolkas så, att verkställighetsdomstolen under ett verkställighetsförfarande är skyldig att ex officio neka verkställigheten med anledning av ett oskäligt avtalsvillkor i en direkt verkställbar notariehandling (exekutionstitel) i ett fall som det förevarande där verkställighetsdomstolen enligt medlemsstatens processregler inte har någon reell möjlighet att avbryta eller skjuta upp verkställigheten (på begäran av gäldenären eller ex officio) tills ett slutgiltigt beslut i sak angående avtalsvilkorets oskälighet meddelas i det fastställelseförfarande som gäldenären har inlett i sin egenskap av konsument?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 4 juli 2018 av Vereins Deutsche Sprache e.V. av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 april 2018 i mål T-468/16, Verein Deutsche Sprache e.V mot Europeiska kommissionen

(Mål C-440/18 P)

(2018/C 294/52)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Verein Deutsche Sprache e.V (ombud: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 23 april 2018 i mål T-468/16 och ogiltigförklara generalsekreterarens beslut, på kommissionens vägnar, av den 10 juni 2016, i enlighet med artikel 4 i genomförandebestämmelserna till förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande grunder:

Tribunalens felaktiga handläggning av målet: Klaganden anser att tribunalen felaktigt inte använde sina informationsverktyg i artikel 24 i domstolens stadga och artiklarna 88 och 89 i rättegångsreglerna. Den borde också ha granskat kommissionens framställning av de faktiska omständigheterna mer i detalj oberoende av klagandens begäran om bevisupptagning. Motsägelser i kommissionens redogörelse av de faktiska omständigheterna utgör tillräckliga skäl i detta hänseende.

Felaktig behandling av bevisupptagningen den 20 februari 2017: Klaganden har gjort gällande att tribunalen felaktigt underlät att inte närmare granska den skrivelse som lämnats som bevis av en medlem av universitetets vetenskapliga personal som innehade insiderkunskap, trots att tribunalen uttryckligen medgav denna skrivelse som bevis.

Klaganden har kritiserat tribunalen för att den vägrade att höra kommissionens företrädare som vittne, trots att ovannämnda handling medförde att det fanns tillräckliga skäl för att personen skulle kunna höras.

Legalitetsprincipen är inte tillämplig: Klaganden anser, tvärt emot tribunalens slutsatser, att den av EU-domstolen utvecklade legalitetsprincipen inte tillämplig på yttranden från en EU-institution som, även om den skulle vara korrekt, utgör ett åsidosättande av principen om god förvaltning.

Den rättspraxis som tribunalen har hänvisat till när det gäller tillämpningen av legalitetsprincipen avser andra situationer och kan därför inte tillämpas i förevarande mål.

Underlåtenhet att ta hänsyn till uppgifter om förekomsten av ytterligare handlingar: Klaganden, som återigen åberopar faktiska omständigheter, bestrider tribunalens konstaterande att klaganden inte hade lämnat några samstämmiga uppgifter om förekomsten av ytterligare handlingar.

Underlåtenhet att beakta klagandens anmärkningar beträffande insynsskyldigheten: Klaganden konstaterar att tribunalen felaktigt antog att kommissionens påstående om förekomsten av ytterligare handlingar var korrekt och underlät följaktligen felaktigt att beakta klagandens synpunkter angående insynsskyldigheten.

⁽¹⁾ EGT L 145, 2001, s. 43.

Talan väckt den 4 juli 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-443/18)

(2018/C 294/53)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Eggers, D. Bianchi)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

1) fastställa att Republiken Italien

- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.2 c i genomförandebeslut (EU) 2015/789 ⁽¹⁾ genom att inte, i inneslutningsområdet, säkerställa ett omedelbart avlägsnande av åtminstone alla växter som har befunnits vara infekterade med *Xylella fastidiosa* inom ett avstånd av 20 km från inneslutningsområdets gräns mot resten av unionens territorium,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.7 i genomförandebeslut (EU) 2015/789 genom att inte, i inneslutningsområdet, säkerställa övervakningen av förekomsten av *Xylella fastidiosa* genom årliga undersökningar vid lämpliga tidpunkter,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2, 6.7, 6.9, artikel 7.2 c och 7.7 i genomförandebeslut (EU) 2015/789, sina skyldigheter enligt artikel 16.1 i direktiv 2000/29/EG ⁽²⁾, samt skyldigheten till lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, genom konstant underlåtenhet att omedelbart vidta åtgärder för att förhindra spridning av *Xylella fastidiosa*, genom upprepad underlåtenhet att fullgöra specifika skyldigheter i genomförandebeslut (EU) 2015/789 avseende inneslutningsområdena, vilket lett till ytterligare spridning av sjukdomen, och

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De bevis som kommissionen förfogar över och som grundar sig på uppgifter ingivna av Republiken Italien, de undersökningar som kommissionen gjort och de vetenskapliga yttranden som har avgetts av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA) och andra organ, visar att undersökningar har genomförts för sent, att infekterade växter har avlägsnats påfallande sent och i otillräcklig omfattning, inte bara fram till datumet för det motiverade yttrandet utan att detta har fortsatt fram till dess att förevarande förfarande inleddes. Kommissionen anser därför att Italiens fortsatta och allmänna underlåtenhet att fullgöra skyldigheten att förhindra spridning av den sjukdom som avses i nämnda artiklar är styrkt.

-
- ⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/789 av den 18 maj 2015 om åtgärder för att förhindra introduktion i och spridning inom unionen av *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) [delgivet med nr C(2015) 3415] (EUT L 169, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, s. 1).
-

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Keramag Keramische Werke m.fl. mot kommissionen

(Förenade målen T-379/10 RENV och T-381/10 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Franska marknaden för badrumsutrustning — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i EES-avtalet konstateras — Vissa enheters deltagande i den konkurrensbegränsande samverkan — Ny granskning av befintlig bevisning)

(2018/C 294/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande i mål T-379/10 RENV: Keramag Keramische Werke GmbH, tidigare Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Tyskland), och fem andra sökande vars namn anges i bilagan till domen. Sökande i mål T-381/10 RENV: Sanitec Europe Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna P. Lindfelt och K. Struckmann samt J. Killick, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek och J. Norris-Usher)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF dels om delvis ogiltigförklaring av kommissions beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39092 – Sanitetsinrättningar), dels om nedsättning av de böter sökandena ålagts genom detta beslut.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Keramag Keramische Werke GmbH och de andra sökande vars namn anges i bilagan ska ersätta sina rättegångskostnader och de kostnader som uppstått för Europeiska kommissionen i målen C-613/13 P, T-379/10 RENV och T-381/10 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 301, 6.11.2010.

Tribunalens dom av den 4 juli 2018 – Deluxe Entertainment Services Group mot EUIPO (deluxe)
(Mål T-222/14 RENV) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket deluxe — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))

(2018/C 294/55)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: L. Gellman, solicitor och advokaten M. Esteve Sanz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Palmero Cabezas)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 22 januari 2014 (ärende R 1250/2013-2) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket deluxe.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) *Deluxe Entertainment Services Group Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 175, 10.6.2014.

Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Transtec mot kommissionen

(Mål T-616/15) ⁽¹⁾

(EUF — AVS-länder — Cotonou-avtalet — Program till stöd för kulturinitiativ i afrikanska länder med portugisiska som officiellt språk — Belopp som kommissionen har betalat till den enhet som ansvarar för det finansiella genomförandet av programmet i Guinea-Bissau — Återkrav efter en finansiell revision — Skuldavräkning — Proportionalitet — Obehörig vinst — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar)

(2018/C 294/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Transtec (Bryssel, Belgien) (ombud: advokat L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis A. Aresu och S. Bartelt, därefter A. Aresu)

Saken

Talan dels, enligt artikel 263 FEUF, om ogiltigförklaring av kommissionens avräkningsbeslut i dess skrivelser av den 27 augusti, samt av den 7, 16, 23 och 25 september 2015 avseende återkrav av ett belopp på 624 388,73 euro, motsvarande en del av de förskott som betalats till sökanden inom ramen för ett stödprogram för kulturinitiativ i Guinea-Bissau, finansierat av nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF), jämte dröjsmålsränta, dels, enligt artikel 268 FEUF, om återbetalning av belopp som påstås vara förenade med en obehörig vinst samt om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av kommissionens agerande.

Domslut

- 1) De avräkningsbeslut som återfinns i Europeiska kommissionens skrivelser av den 27 augusti, samt av den 7, 16, 23 och 25 september 2015 om återkrav av ett belopp på 624 388,73 euro, motsvarande en del av de förskott som betalats till sökanden inom ramen för ett stödprogram för kulturinitiativ i Guinea-Bissau, finansierat av nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF), jämte dröjsmålsränta, ogiltigförklaras delvis, till den del de avser återkrav av ett belopp på 312 265,42 euro, motsvarande icke stödberättigade utgifter enligt finansiellt konstaterande nr 2 i revisionsrapport FED 2007/20859 avseende förslag på programkostnad och programavslut med referensnummer FED/2010/249-005.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen och Transtec ska var och en bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 27, 25.1.2016.

Talan väckt den 5 juli 2018 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-88/17) (¹)

(Ejflu — Det sista genomförandeåret för Ejflus programperiod 2007 – 2013 — Avslutande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalande organ — Beslut om att ett visst belopp inte kan återanvändas inom ramen för programmet för landsbygdsutveckling i den autonoma regionen Extremadura — Beräkningsmetod — Artikel 69.5b i förordning (EG) nr 1698/2005 — Berättigade förväntningar)

(2018/C 294/57)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. A. Sampol Pucurull och M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Aquilina och M. Morales Puerta)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2113 av den 30 november 2016 om avslutande av räkenskaperna för medlemsstaternas utbetalande organ vad gäller utgifter som finansierats av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under det sista genomförandeåret för Ejflus programperiod 2007–2013 (16 oktober 2014–31 december 2015) (EUT L 327, 2016, s. 79), i vilket kommissionen slog fast att ett belopp på 5 364 682,52 euro inom ramen för avslutandet av räkenskaperna för det utbetalande organet i Extremadura utgör ett "belopp som inte kan återanvändas".

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 95, 27.3.2017.

Tribunalens dom av den 30 maj 2018 – RT mot parlamentet

(Mål T-98/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Sjukledighet — Artikel 59.1 i tjänsteföreskrifterna — Interna bestämmelser om läkarundersökningar i samband med frånvaro från arbetet på grund av sjukdom och undersökningar med jämna mellanrum av person som begär invaliditetsersättning — Läkarintyg — Läkarens underskrift och stämpel saknas — Fjärrkonsultation av läkare via internet — Godtas inte)

(2018/C 294/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RT (ombud: advokaten C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: J. Steele och E. Taneva)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring, av parlamentets beslut av den 30 juni 2016 om att inte som sjukintyg godta en handling som sökanden ingett den 27 juni 2016 och i vilken sökanden rekommenderas sjukskrivning.

Domslut

- 1) *Parlamentets beslut av den 30 juni 2016 om att inte som sjukintyg godta en handling som RT ingett den 27 juni 2016, och i vilken denne rekommenderas sjukskrivning, ogiltigförklaras.*
- 2) *Parlamentet ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 129, 24.4.2017.

Tribunalens dom av den 29 juni 2018 – HF mot parlamentet(Mål T-218/17) ⁽¹⁾

(Personalmål — Kontraktsanställda — Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna — Begäran om bistånd — Artikel 12a i tjänsteföreskrifterna — Mobbning — Rådgivande kommittén avseende mobbning och förebyggande av mobbning — Avslag på begäran om bistånd — Rätten att bli hörd — Kontradiktoriska principen — Uttalandet från den rådgivande kommittén och protokollen från förhandlingen lämnades inte ut — Det administrativa förfarandets längd — Skälig frist)

(2018/C 294/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HF (ombud: advokaten A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: E. Taneva och M. Ecker)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande om dels att parlamentets beslut av den 3 juni 2016 i vilket anställningsmyndigheten vid denna institution avslog sökandens begäran om bistånd av den 11 december 2014, dels yrkande om ersättning för den skada hon påstår sig ha lidit till följd av de rättsstridiga handlingar som anställningsmyndigheten begått vid handläggningen av hennes begäran om bistånd.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta en fjärdedel av de rättegångskostnader som åsamkats HF.
- 3) HF ska bära tre fjärdedelar av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 178, 6.6.2017.

Tribunalens dom av den 3 juli 2018 – Vienna International Hotelmanagement mot EUIPO (Vienna House och VIENNA HOUSE)(Förenade målen T-402/17 och T-403/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Vienna House och figurmärket VIENNA HOUSE — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Beskrivande karaktär saknas — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b och c i förordning 2017/1001))

(2018/C 294/60)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Vienna International Hotelmanagement AG (Wien, Österrike) (ombud: advokaten E. Zrzavy)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Hanf)

Saken

Två överklaganden av de beslut som meddelades av EUIPO:s [...] fjärde överklagandenämnd den 25 april 2017 (ärende R 333/2016-4 och R 332/2016-4) om ansökningar om registrering som EU-varumärken av dels ordkännetecknet Vienna House och dels figurkännetecknet VIENNA HOUSE.

Domslut

- 1) Målen T 402/17 och T 403/17 förenas avseende domen.
- 2) Överklagandena ogillas.
- 3) Vienna International Hotelmanagement AG förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 277, 21.8.2017.

Talan väckt den 23 maj 2018 – García Ruiz mot parlamentet**(Mål T-322/18)**

(2018/C 294/61)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Spanien) (ombud: advokaten C. Manzano Ledesma)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- finna att utskottet för framställningars beslut har angripits genom förevarande talan, förklara att talan kan tas upp till prövning och därefter fastställa att det har skett en rättighetskränkning och därigenom säkerställa sökandens rättigheter i tribunalen,
- förplikta Europaparlamentet att i förekommande fall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande.

Talan har väckts eftersom utskottet för framställningar inte har riktat en annan rättsakt till sökanden än en rekommendation eller ett yttrande. Sökandens rätt har därför inte skyddats, vilket strider mot fördraget enligt artiklarna 232.3 FEG och 265.3 FEUF.

De beslut som fattats av myndigheten Comunidad de Madrid och de avgöranden som meddelats av domstolarna skadar sökandens rättigheter och ekonomiska intressen, i strid med rätten att erhålla tilläggspension till den allmänna pensionen från Comunidad de Madrid.

Comunidad de Madrids förvaltningsbeslut och de avgöranden som meddelats av domstolarna orsakar särbehandling och diskriminering med avseende på den förmån som pensionärerna uppbär (frivillig eller obligatorisk).

Europeiska unionen har befogenhet ifråga om pensioner och det ankommer därför på tribunalen att tillvarata sökandens rättigheter, efter det att nationella myndigheter och domstolar har åsidosatt den rätt som följer av unionsdomstolarnas fasta rättspraxis och direktiven om likhet vid utbetalningen av förmåner. Det finns inte någon objektiv rättslig eller saklig skillnad beträffande utbetalningen av förmåner till dessa båda kategorier av pensionärer.

Talan väckt den 31 maj 2018 – NEC Corporation mot kommissionen

(Mål T-341/18)

(2018/C 294/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: NEC Corporation (Tokyo, Japan) (ombud: R. Bachour, Solicitor, advokaterna O. Brouwer och A. Pliego Selie)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 1768 slutlig av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artiklarna 101 FEUF och 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – kondensatorer) till den del det innehåller slutsatsen att sökanden åsidosatt artiklarna 101 FEUF och 53 i EES-avtalet,
- I andra hand ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet till den del det innebär att sökanden åläggs böter, och/eller
- I sista hand utöva sin fulla prövningsrätt och justera böterna – mot bakgrund av de argument som anförts i den första och den andra grunden – till en nivå som överensstämmer med lagstiftningen, den logiska grunden för det rättsliga begreppet återfall är en försvärande omständighet som motiverar en proportionell höjning av böterna.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det ifrågasatta beslutet innehåller uppenbara rättsliga fel och en felaktig bedömning. Det saknar slutledning när återfall tillämpas som en försvärande omständighet för att bötfälla NEC Corporation och genom de böter som åsätts NEC Corporation åsidosätts proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: genom de åsatta böterna åsidosätts svarandens rätt till försvar, när det i artikel 1 påstås att svaranden deltog i den angivna överträdelsen trots att detta inte angavs eller ens antydde i meddelandet om invändningar den slutsatsen skulle dessutom vara felaktig i rättsligt och faktiskt avseende. Den skulle innehålla en inkonsekvent slutsats och slutledning, eftersom den samtidigt påstås medge (men kvalificerar som irrelevant) att NEC Corporation inte hade kännedom om överträdelsen och NEC Corporation som moderbolag uttryckligen hålls ansvarigt för att (påstått) ha haft kontroll över Tokin Corporation under en viss tid.

3. Tredje grunden: Kommissionen underlät att tillämpa samma nedsättning på grundbeloppet för de böter som den ålade Tokin Corporation, som den nedsättning som den tillämpade på det grundbelopp som den tillämpade på de böter som ålades NEC Corporation. Den skulle dessutom ha tillämpat ett genomsnittligt försäljningsvärde när den ålade böterna, i stället för att förlita sig på ett försäljningsvärde som inte var representativt för den angivna överträdelsens sista år. Dessa brister skulle vara detsamma som fel vid bötesberäkningen eller leda till oproportionerliga böter (och bristande motivering beträffande den första punkten, eftersom det i det ifrågasatta beslutets motivering inte anges varför samma nedsättning tydligen inte tillämpades på det grundbelopp som användes för de böter som ålades NEC Corporation).

Talan väckt den 30 maj 2018 – Nichicon Corporation mot kommissionen

(Mål T-342/18)

(2018/C 294/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nichicon Corporation (Kyoto, Japan) (ombud: advokaterna A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger och H. Kühnert)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 1768 slutlig av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – kondensatorer) i dess helhet i den mån det avser sökanden,

— eller delvis ogiltigförklara

a. artikel 1 f i det ifrågasatta beslutet, där det anges att sökanden deltog i en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-överenskommelsen i elektrolytkondensatorsektorn inom hela EES och bestod av överenskommelser eller samordnade förfaranden som hade till syfte att samordna prissättningen mellan den 26 juni 1998 och den 31 maj 2010,

b. artikel 2 i) i det ifrågasatta beslutet, där böter med 72 901 000 euro åläggs sökanden, och

— sätta ned de böter som ålagts sökanden enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, ⁽¹⁾

— i vart fall ersätta kommissionens bedömning med sin egen med avseende på bötesbeloppet och sätta ned de böter som ålagts sökanden enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, och

— förplikta kommissionen att ersätta kostnaderna enligt artikel 134 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: materiella felaktigheter

- De påstådda materiella felaktigheterna avser särskilt tre kontaktperioder. Sökanden har hävdade att kommissionen drog felaktiga slutsatser som inte är tillräckligt underbyggda. Kommissionen antog därför felaktigt att artikel 101 FEUF åsidosatts.

2. Andra grunden: Rättsliga fel med avseende på kvalificeringen som en enda, fortlöpande överträdelse och antagandet om sökandens ansvar för deltagande.

Den andra grunden avser att kommissionen påstås ha begått fel både avseende kvalificeringen av identifierade kontakter som en enda, fortlöpande överträdelse och avseende sökandens ansvar för en sådan överträdelse. För det första ska kommissionen ha underlåtit att tillräckligt klart visa räckvidden av en enda, fortlöpande överträdelse. För det andra begick kommissionen ett fel när den hävdade att sökanden var ansvarig för kontakter som detta inte deltagit i. För det tredje drog kommissionen felaktigt slutsatsen att överträdelsen pågick utan avbrott före den 7 november 2003. För det fjärde begick kommissionen ett fel när den hävdade att sökanden var ansvarig för att ha fortsatt att delta i en enda, fortlöpande överträdelse efter den 10 november 2008. Kommissionens möjligheter att vidta sanktionsåtgärder mot sökanden är därför preskriberade. För det femte ansåg kommissionen felaktigt att sökanden fortsatte att delta i en enda, fortlöpande överträdelse fortsatte trots sökandens uttryckliga avståndstagande.

3. Tredje grunden: Bristande behörighet

4. Fjärde grunden: Uppenbart oriktig bedömning när böterna fastställdes.

I sin fjärde grund har sökanden anfört att bedömningen var uppenbart oriktig när böterna fastställdes. För det första åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen och sina riktlinjer för fastställande av böter när den felaktigt lade hela värdet av EES-försäljningen till grund för beräkningen av bötesbeloppet. För det andra och det tredje åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen, motiveringsskyldigheten och principen *ne bi in idem* genom att fastställa både koefficienten avseende överträdelsens allvar och tilläggsbeloppet felaktigt. För det fjärde åsidosatte kommissionen proportionalitetsprincipen, motiveringsskyldigheten och principen om likabehandling genom att inte låta sökandens begränsade deltagande vederbörligen återspeglas i böterna. Kommissionen åsidosatte vidare proportionalitetsprincipen och riktlinjerna för fastställande av böter när den inte beaktade sökandens okunnighet, kraftigt begränsade roll och konkurrensinriktade beteende som förmildrande omständigheter.

5. Femte grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

Den femte grunden avser att kommissionen påstås ha åsidosatt väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263 FEUF genom att den inte gav Nichicon ett kompletterande meddelande om invändningar och genom att lämna en alltför kort tid för försvar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 3 juni 2018 – Tokin Corporation mot kommissionen**(Mål T-343/18)**

(2018/C 294/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Tokin Corporation (Sendai City, Japan) (ombud: advokaterna C. Thomas, T. Yuen och M. Perez)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 2 f i kommissionens beslut C(2018) 1768 av den 21 mars 2018 till den del det innebär att böter med 5 036 000 euro åläggs TOKIN Corporation, solidariskt med NEC Corporation,
- fastställa det bötesbelopp som, solidariskt med NEC Corporation, åläggs TOKIN Corporation enligt artikel 2 f i det beslutet till ett lägre belopp,
- ogiltigförklara artikel 2 g i det beslutet till den del böter med 8 814 000 euro åläggs TOKIN Corporation,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 23.3 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾ och principen om likabehandling genom att förlita sig på år 2011/12 som referensperiod för att fastställa företagets försäljningsvärde.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och principen om personligt ansvar när den satte ned grundbeloppet för böterna på grund av förmildrande omständigheter i stället för att sätta ned procentsatsen för överträdelsens allvar som används för att beräkna grundbeloppet i förhållande till en del av överträdelsen som sökanden hölls ansvarig för.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 4 juni 2018 – Rubycon och Rubycon Holdings mot kommissionen**(Mål T-344/18)**

(2018/C 294/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Rubycon Corp. (Ina City, Japan) och Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina City) (ombud: advokaterna J. Rivas Andrés, A. Federle och M. Relange)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- Ogiltigförklara kommissionens beslut C(2018) 1768 slutlig av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 i EUF-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet i ärende AT 40136 – Kondensatorer – till den del det avser Rubycon, särskilt artiklarna 1 h, 2 k, 2.1 och 4,
- fastställa en väsentlig nedsättning av de böter som Rubycon ålades enligt artikel 2 i det omstridda beslutet till en nivå som inte är diskriminerande och så att Rubycons exceptionella samarbetsnivå belönas,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Det omstridda beslutet bygger på felaktig rättstillämpning genom att kommissionen avslog Rubycons ansökan om delvis immunitet enligt punkt 26 i kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden⁽¹⁾ för överträdelsens ökande svårighetsgrad.
2. Andra grunden: Det omstridda beslutet är otillräckligt motiverat och bygger på felaktig rättstillämpning genom att kommissionen beslutade att inte utgå från riktlinjerna för åläggande av böter enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003⁽²⁾ och att inte bevilja Rubycon en ytterligare nedsättning av böterna i strid med de EU-rättsliga principerna om proportionalitet och likabehandling samt principen att sanktionsåtgärder ska vara specifika för överträdelsen och den som begår överträdelsen.

⁽¹⁾ Kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2)

Talan väckt den 5 juni 2018 – Ukrselhosprom PCF och Versobank mot ECB**(Mål T-351/18)**

(2018/C 294/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukraina) och Versobank AS (Talinn, Estland) (ombud: advokaterna O. Behrends, L. Feddern och M. Kirchner)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut ECB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012 av den 26 mars 2018 om återkallande av banklicensen för Versobank AS,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: ECB saknar behörighet för ett beslut avseende likvidation av Versobank AS.
2. Andra grunden: ECB har underlåtit att göra en egen bedömning när det gäller frågor om underliggande pengatvätt (AML) och åtgärder mot terrorismfinansiering (CFT).
3. Tredje grunden: ECB underlät att undersöka och noggrant och opartiskt utvärdera alla relevanta aspekter av ärendet, särskilt vad gäller AML/CFT-risker och överensstämmelse med föreskrifterna.
4. Fjärde grunden: ECB nekade utan skäl andra alternativ, särskilt att sälja Versobank eller att ge Versobank möjlighet att välja självavveckling.
5. Femte grunden: ECB har åsidosatt likabehandlingsprincipen.
6. Sjätte grunden: ECB har åsidosatt proportionalitetsprincipen.
7. Sjunde grunden: ECB har åsidosatt principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhet.
8. Åttonde grunden: ECB har gjort sig skyldig till maktmissbruk.
9. Nionde grunden: ECB har åsidosatt rätten att bli hörd.
10. Tredje grunden: ECB har åsidosatt rätten till försvar.
11. Elfte grunden: ECB inte har lämnat ett tillräckligt motiverat beslut.

Talan väckt den 5 juni 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation mot kommissionen

(Mål T-363/18)

(2018/C 294/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting och I. Stoicescu)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i dess helhet eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – kondensatorer),
- alternativt ogiltigförklara artikel 2 g i kommissionens beslut av den 21 mars 2018,
- alternativt sätta ned de böter som ålagts sökanden i artikel 2 g i kommissionens beslut av den 21 mars 2018 i enlighet med kommissionens fria prövningsrätt enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i förordning 1/2003,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig och av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna

Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte rätten att yttra sig att genom att inte ge tillgång till alla de handlingar i målet som den hänvisade till i det omstridda beslutet, genom att inte lämna ut all bevisning som potentiellt talar till sökandens fördel, genom att underlåta att utfärda ett ytterligare meddelande om invändningar för att kompensera bristerna i det ursprungliga meddelandet om invändningar, i stället för en skrivelse med en redogörelse för de faktiska omständigheterna och genom att underlåta att ge tillräcklig tillgång till protokoll från möten med de andra parterna.

2. Andra grunden: Kommissionen underlät att lämna exakt och konsekvent bevisning för en överträdelse med inverkan på EES under hela den tid som den påstådda överträdelsen pågick.

Kommissionen underlät vidare att lämna exakt och konsekvent bevisning för en överträdelse med inverkan på EES under hela den tid som den påstådda överträdelsen pågick, särskilt avseende EEC-mötena (1998–2003) samt trepartsmöten och multilaterala möten och deras inverkan på EES mellan åren 2009 och 2012.

3. Tredje grunden: Det fanns inte någon bevisning för en enda, fortlöpande överträdelse

Enligt sökanden lyckades kommissionen inte att styrka att en enda, fortlöpande överträdelse förelåg som omfattade alla slag av påstådda möten beträffande alla elektrolytkondensatorer av aluminium och alla tantalelektrolytkondensatorer under 14 års tid och som hade inverkan på EES, eftersom den vare sig fastställde en övergripande plan med ett enda, konkurrensbegränsande ekonomiskt mål för den erfordrade standarden eller styrkte att ett kompletterande samband förelåg mellan de olika mötena.

4. Fjärde grunden: Det förelåg inte någon överträdelse på grund av syftet

Kommissionen påstås även ha misslyckats med att styrka att det konkurrensbegränsande beteendet var en överträdelse på grund av syftet, eftersom de förmenta utbytena av upplysningar om framtida priser och tillgång under mötena och kontakter med relevans för EES-försäljning var sporadiska och hade mycket begränsad omfattning.

5. Femte grunden: Kommissionens bristande behörighet

Kommissionen gjorde vidare felaktigt gällande att den hade behörighet att avgöra den påstådda överträdelsen. den förebringade nämligen inte tillräcklig bevisning för att den påstådda överträdelsen hade samband med EES. Kommissionen ignorerade bevisning för att, i huvudsak, inget av de bilaterala mötena och trepartsmötena hade någon inverkan på försäljningen till EES, eftersom kontakterna var inriktade på utomeuropeiska kunder. Kommissionen styrkte inte sina påståenden att de japanska kondensatorverkarna deltog i mötena i syfte att minska konkurrensen inom EES.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 23.2 och 23.3 i förordning nr 1/2003, ⁽¹⁾ kommissionens riktlinjer för beräkning av böter ⁽²⁾ och grundläggande principer om åläggande av böter, särskilt principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen

Sökanden har slutligen gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 23.2 och 23.3 i förordning nr 1/2003, kommissionens riktlinjer för beräkning av böter och grundläggande principer om åläggande av böter, särskilt principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen, när den fann att försäljningsvärdet var oproportionerligt och underlät att beakta att den påstådda överträdelsens samband med EES var begränsat.

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).
- (²) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2)

Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Intas Pharmaceuticals mot EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Mål T-380/18)

(2018/C 294/68)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indien) (ombud: M. Edenborough, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "INTAS" – Registreringsansökan nr 14 153 811

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 16 april 2018 i ärende R 815/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ändra det överklagade beslutet på så sätt att invändningen återförvisas till invändningsenheten för en ny prövning av invändningen,
- förplikta EUIPO att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden med anledning av detta överklagande samt kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden,
- i andra hand, om motparten vid överklagandenämnden intervenerar, förplikta EUIPO och intervenienten att solidariskt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden med anledning av detta överklagande och kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 26 juni 2018 – Sta*Ware EDV Beratung mot EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)**(Mål T-383/18)**

(2018/C 294/69)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter**

Klagande: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Bölling och M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "businessNavi" – Registreringsansökan nr 9 155 698

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 maj 2018 i ärende R 434/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, såvitt som beslutet innebar att det beslut som meddelades av ogiltighetsavdelningen (ogiltigförklaring nr 12 336 C) upphävdes och att EU-varumärkesregistrering nr 9 155 698 businessNavi (figurmärke) ska förbli registrerat för följande tjänster i klass 42.

Uppdatering av datamjukvara, rådgivning om datahårdvara, konsultverksamhet beträffande datamjukvara, datasystemanalyser, utveckling av datasystem, administration av server, verksamhet som ADB-programmör, ADB-rådgivning (dataloger), datorprogrammering, rådgivning om hårdvara och mjukvara, implementering av ADB-program på nätverk, installation och underhåll av mjukvara för tillträde till Internet, installation av dataprogram, konfigurering av datanätverk via mjukvara, övervakning av tjänster och analys av trafiken på nätverk, serveradministration, teknisk projektstyrning på området för ADB.

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlaments och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 jämförd med regel 22.3 och 22.4 och regel 40.5 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95.

Talan väckt den 27 juni 2018 – Iccrea Banca mot kommissionen och SRB

(Mål T-386/18)

(2018/C 294/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Rom, Italien) (ombud: P. Messina, F. Isgrò och A. Dentoni Litta, avvocati)

Svarande: Europeiska kommissionen, Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2018/03 av den 12 april 2018 jämte, i förekommande fall, dess bilagor och alla eventuella ytterligare beslut från nämnden, oberoende av om dessa är okända, på grundval av vilka Banca d'Italia har antagit beslut nr 0517765/18 av den 27 april 2018 och beslut nr 0646641/18 av den 28 maj 2018,
- utge ersättning till Iccrea Banca för den skada som Gemensamma resolutionsnämnden orsakat vid fastställande av sökandens bidrag i form av de alltför höga belopp som Iccrea Banca betalat, eller
- i andra hand, för det fall att ovannämnda yrkanden inte bifalls, ogiltigförklara artikel 5.1 a och f [i delegerade förordning (EU) 2015/63] (eller, vid behov, hela förordningen), till följd av åsidosättande av de grundläggande principerna och likabehandling, icke-diskriminering och proportionalitet, samt
- i alla händelser, förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/ES/SRF/2018/03 av den 12 april 2018 jämte bilagor samt alla senare beslut från nämnden, oberoende av om dessa är okända, på grundval av vilka de bidrag som Banca d'Italias ska betala i enlighet med delegerad förordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ fastställdes.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] a i förordning 2015/63 och åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och god förvaltningssed.
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade artikel 5[.1] a i förordning 2015/63 felaktigt när den beräknade de bidrag som sökanden skulle betala, eftersom den inte beaktade skulderna inom koncernen.

2. Andra grunden: Bristande utredning, felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 5[.1] f i förordning 2015/63 och åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och god förvaltningssed.
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämnden tillämpade artikel 5[.1] f i förordning 2015/63 felaktigt, vilket ledde till att belopp räknades dubbelt.
3. Tredje grunden: Rättsstridigt uppträdande av ett unionsorgan samt talan om utomobligatoriskt skadestånd enligt artikel 268 FEUF
 - Sökanden gör gällande att Gemensamma resolutionsnämndens uppträdande uppfyller alla rekvisit som enligt EU-domstolens fasta praxis krävs för en talan om utomobligatoriskt skadestånd, nämligen att institutionerna agerat rättsstridigt, att det föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan agerandet och skadan.
4. Fjärde grunden, som anförs i andra hand: Åsidosättande av likvärdighets- och likabehandlingsprinciperna, vilket medför att förordning 2015/63 inte ska tillämpas:
 - Sökanden gör gällande att en eventuell diskrepans mellan förordningen och sökandens situation strider mot likvärdighets- och likabehandlingsprinciperna, eftersom andra i samma situation som Iccrea Banca har fått lättnader i sin betalningsplikt, vilket rättsstridigt gjort sökandens situation mer betungande, med följden att lika fall har behandlats olika.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 28 juni 2018 – Mellifera mot kommissionen

(Mål T-393/18)

(2018/C 294/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Tyskland) (ombud: advokat A. Willand)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut Ares (2018) 2087165 av den 19 april 2018,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

Åsidosättande av artikel 10.1, jämförd med artikel 2.1 g i förordning (EG) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ och Århuskonventionen. ⁽²⁾

- sökanden har anført att förnyelsen av godkännandet för det verksamma ämnet glyfosat utgör en förvaltningsrättslig rättsakt som kan omprövas i ett förfarande enligt artikel 10.1 i förordning nr 1367/2006.
- Det har dessutom gjorts gällande särskilt att förnyelse av ett godkännande "med individuell räckvidd", är ett beslut gentemot den som ansöker, eftersom den görs inom ramen för tillståndsförfarandet,
- Det har vidare gjorts gällande att det verksamma ämnet glyfosat enligt gällande bestämmelser får tillverkas endast med lämpliga begränsningar och villkor till skydd för den biologiska mångfalden.
- Sökanden har slutligen anmärkt på felaktigheter i förfarandet för förnyelse av godkännandet för det verksamma ämnet glyfosat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (FN/ECE) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

Överklagande ingett den 27 juni 2018 – TrekStor mot EUIPO (Theatre)

(Mål T-399/18)

(2018/C 294/72)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: TrekStor Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch, M. Alber)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-varumärket Theatre – Registreringsansökan nr 16 374 886

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 26 april 2018 i ärende R 26: April 2018 in der Sache R 2238/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 2 juli 2018 – Zhadanov mot EUIPO (PDF Expert)**(Mål T-404/18)**

(2018/C 294/73)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Igor Zhadanov (Odessa, Ukraina) (ombud: advokaten P. Olson)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "PDF Expert" – Registreringsansökan nr 16 257 735*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 18 april 2018 i ärende R 1813/2017-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- registrera ansökan om registrering av EU-varumärke nr 16 257 735 för "Applikationsprogram för persondatorer, mobiltelefoner och bärbar elektronisk utrustning, det vill säga programvara för visning, redigering och hantering av PDF-dokument".
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning genom att inte erkänna de sökta varornas särskilda karaktär.
- Överklagandenämnden gjorde sig skyldig till en felaktig bedömning av bevisningen då den konstaterade att det sökta varumärket inte hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning.

Talan väckt den 3 juli 2018 – Holmer Dahl mot SRB**(Mål T-405/18)**

(2018/C 294/74)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Helene Holmer Dahl (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías och A. Lois Perreau de Pinninck)*Svarande:* Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Gemensamma resolutionsnämnden har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och förplikta den att ersätta den skada sökanden lidit till följd av de handlingar och underlåtenheter som SRB gjort sig skyldig till, genom vilka sökanden berövades de aktier hon innehade i BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- förplikta SRB att betala sökanden följande belopp för den ekonomiska och ideella skada hon lidit (nedan kallat det belopp som ska betalas):
 - vad gäller ekonomisk skada, ett belopp på totalt 160 558,41 euro avseende inlösen av aktierna i Banco Popular och,
 - vad gäller ideell skada, ett belopp på upp till 160 558,41 euro eller det belopp tribunalen anser erforderligt,
- fastställa att det, för det belopp som ska betalas, ska utgå ränta från den 7 juni 2017 till den tidpunkt då den dom genom vilken förevarande mål avgörs meddelas,
- fastställa att det, för det belopp som ska betalas, ska utgå dröjsmålsränta från den tidpunkt då dom meddelas i förevarande mål till dess att full betalning skett för det belopp som ska betalas, med den räntesats som ECB tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner uppräknad med två procentenheter, och
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som framförts i mål T-659/17, Vallina Fonseca/Gemensamma resolutionsnämnden (EUT C 424, 2017, s. 42).

Överklagande ingett den 2 juli 2018 – mobile.de mot EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otgovornost "Rezon" (mobile.ro)

(Mål T-412/18)

(2018/C 294/75)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: mobile.de GmbH (Dreilinden, Tyskland) (ombud: advokaten T. Lührig)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Droujestvo S Ogranichena Otgovornost "Rezon" (Sofia, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "mobile.ro" – Registreringsansökan nr 8 838 542

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 29 mars 2018 i ärende R 111/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 18.1 a jämförd med artikel 64.2 och 64.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 19.2 och 10.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625 jämförd med artikel 64.2 och 64.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 60.1 a jämförd med artikel 8.1 b, 8.2 a ii) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 4.3 EUF jämförd med skälen för artikel 59.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 och artikel 61.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2001.

Talan väckt den 4 juli 2018 – Portigon mot SRB

(Mål T-413/18)

(2018/C 294/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: D. Bliesener och V. Jungkind)

Svarande: Den gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 12 april 2018 angående beräkningen av förhandsbidrag för år 2018 till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/SRF/2018/03), i den del som rör sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas till stöd för talan i mål T-420/17, Portigon/SRB⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 277, 2017, s. 56.

Talan väckt den 4 juli 2018 – Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen**(Mål T-415/18)**

(2018/C 294/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Silgan Closures GmbH (München, Tyskland) och Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Förenta staterna) (ombud: advokaterna D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder och V. Weiss)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut om inspektion C(2018) 2173 final som fattades den 6 april 2018 och delgavs den 24 april 2018,
- ogiltigförklara alla åtgärder som vidtagits till följd av den inspektion som genomfördes på grund av detta rättsstridiga beslut,
- förplikta kommissionen att återlämna alla kopior av handlingar, som upprättades och som kommissionen tog med sig i samband med inspektionen, vid äventyr av att tribunalen ogiltigförklarar kommissionens kommande beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande grunder.

1. Åsidosättande av rätten till försvar och processrättsliga principer

Sökandena gör som första grund för talan gällande att Bundeskartellamt vidarebefordrat uppgifter till kommissionen som sökandena, inom ramen för sitt samarbete, lämnat till Bundeskartellamt i det nationella förfarande som pågått sedan år 2014 och som därför inte fick vidarebefordras inom ramen för det informationsutbyte som ska ske enligt artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 1/2003. ⁽¹⁾

2. Beslutet om inspektion togs på felaktig grund och beskrivningen av föremålet för inspektionen var orimligt vid och vag ("fishing expedition"), och det saknades tillräckliga indicier.**3. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen**

Sökandena gör i detta hänseende gällande att det, mot bakgrund av den undersökning Bundeskartellamt genomförde och det stadiet som det ärendet befann sig i, varken var nödvändigt eller proportionerligt att genomföra en inspektion.

4. Maktmissbruk

Som fjärde grund för talan görs gällande att inspektionen grundade sig på överväganden som inte hade något samband med saken. Det rör sig om ett olämpligt samarbete mellan Bundeskartellamt och kommissionen i syfte att möjliggöra för kommissionen att ålägga företag sanktioner som möjligen inte hade kunnat åläggas nationellt på grund av luckor i lagstiftningen.

5. Kommissionen saknade behörighet och åsidosättande av subsidiaritetsprincipen

Sökandena gör i detta hänseende gällande att inte framgick att Bundeskartellamt inte var lämpad att vederbörligen avsluta det förfarande som pågick vid denna myndighet och inte heller varför förfarandet på grund av sin omfattning eller sina verkningar på ett så sent stadium var mer ägnat att avgöras på unionsnivå.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 10 juli 2018 – Bauer Radio mot EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(Mål T-421/18)

(2018/C 294/78)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Förenade kungariket) (ombud: G. Messenger, Barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Simon Weinstein (Wien, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MUSIKISS" – Registreringsansökan nr 12 317 616

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 mars 2018 i ärende R 510/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 6 juli 2018 – Fissler mot EUIPO (vita)**(Mål T-423/18)**

(2018/C 294/79)

*Överklagandet är avfattat på: tyska***Parter***Klagande:* Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Tyskland) (ombud: advokaterna G. Hasselblatt och K. Middelhoff)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "vita" – Registreringsansökan nr 15 857 188*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 28 mars 2018 i ärende R 1326/2017-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV